

DE MUIZENVANGER

Komedie van Luc Kerkhofs

Personages:

(4 Dames - 4 Heren)

BOB DE NAAIER : 40, zaakvoerder
GISELLE : 40, zijn vrouw
DEBBIE : 30, zijn meid
CISKA : 90, zijn schoonmoeder
GUST : 45, muizenvanger
DEN HOED : 50, baas van Gust
FRIEDA : 40, vrouw van Gust
WONG LEE TONG : 35, Chinees zakenman

Decor:

Rijkelijke woonkamer met tafel plus stoelen en een sofa. Deuren naar: keuken, hal, studeerkamer en slaapkamers.

Taal:

Wong Lee Tong praat verbasterd Chinees met korte lettergrepen en soms krachtdadige termen zoals we dit mogen verwachten van een Chinees.

EERSTE BEDRIJF

(Debbie zet het laatste deel van het ontbijt op tafel voor Giselle en Ciska. Giselle zit rechtover Ciska en bladert door een modeblad)

DEBBIE: Waarom ontbijten we vandaag in de living, madam?

GISELLE: Omdat in de keuken te veel muizen zitten.

DEBBIE: *(smeert ondertussen een boterham op voor Ciska)* Daar zitten overal muizen, madam. Als ge hier een kast durft opentrekken springt er gegarandeerd een muis uit. En als ik van één ding schrik heb dan is 't wel van een muis. Zo'n vies behaard ding en dan heeft dat nog zone lange staart,... *(huivert)* ...bààààh...!

GISELLE: Vanwaar zou die plotse overvloed aan muizen komen?

DEBBIE: Och madam, dat is al weken aan een stuk zo. Het wordt alleen nog maar erger. Ik hou dit niet lang meer vol.

GISELLE: De oplossing is nabij, Debbie.

DEBBIE: Vergif helpt ook niet meer, madam.

CISKA: Vergif...? Gaat ge mij vergif geven...? *(schuift haar boterham aan de kant)*

DEBBIE: Nee moeder Ciska, de muizen.

CISKA: Ik wil choco tussen mijnen boterham.

GISELLE: *(tot Ciska)* Denk aan uwe suiker, ma.

(Giselle schenkt koffie voor Giselle en Ciska uit)

CISKA: Ik wil geen boterham. Ik wil yoghurt.

DEBBIE: Wat moet ik doen, madam?

GISELLE: Ja, geef ze dan maar een potje yoghurt.

(Debbie zal Ciska de volgende momenten tegen heel traag tempo een potje yoghurt opvoederen)

CISKA: Kan dat niet wat rapper, Joske?

DEBBIE: Ik heet Debbie. Waarom noemt gij mij altijd "Joske". Zie ik er dan uit als ne vent misschien? Mondje open. *(Ciska hapt)* Mondje toe.

(Bob komt nerveus van de slaapkamers met z'n jas en z'n diplomatenkoffer en gooit die op de sofa, terwijl hij z'n stropdas met moderne tekening knoopt)

GISELLE: *(tot Bob)* Is dat ne nieuwe stropdas?

BOB: Ja, die had Lisa-Marie voor mij gekozen.

GISELLE: Gaat gij onder de kantooruren winkelen met uw secretaresse...?

BOB: Nee, maar we kwamen van een vergadering in Brussel en toen we door de Nieuwstraat liepen heeft Lisa-Marie mij ne goeie tip gegeven.

GISELLE: Waar is uwe nieuwe jas?

BOB: Die kan ik niet meer aantrekken.

GISELLE: Waarom niet?

BOB: De muizen hebben er een gat in gebeten.

(Bob schuift bij aan tafel en kiest een snede brood uit om op te smeren. Hij

ontdekt een groot gat in het midden van de snede brood)

BOB: *(tot Debbie)* Bakt die bakker tegenwoordig brood met luchtgaten?

DEBBIE: Dat is van de muizen, meneer.

BOB: *(schuift z'n ontbijt aan de kant)* Dan ontbijt ik niet.

DEBBIE: Meneer kan toch niet naar kantoor vertrekken zonder ontbijt?

BOB: *(kijkt op z'n horloge)* Jawel, want Lisa-Marie zit op mij te wachten.

GISELLE: Dan moet uw secretaresse maar blijven wachten.

BOB: Dat kan ik niet maken.

GISELLE: Hebt gij schrik van uw secretaresse? Gij zijt toch haar baas.

BOB: Lisa-Marie is een brave meid en heel punctueel. Ze betekent heel veel voor het bedrijf. Kent gij het gezegde "een goeie secretaresse maakt een goei bedrijf"? Het succes van NV De Naaier is mede te danken aan de inzet van Lisa-Marie. Ik denk er trouwens sterk over na om haar op te nemen als kaderlid.

DEBBIE: Eet meneer deze middag thuis?

BOB: Nee, Lisa-Marie en ik gaan deze middag lunchen in de stad.

GISELLE: Ge doet wel erg familiair met die Lisa-Marie, hé Bob.

BOB: *(sust)* Dat is een verkeerd gedacht van u, muizeke. *(wrijft over z'n buik)* En toch heb ik honger. Dan zal ik ook maar een potje yoghurt eten. *(wil naar de keuken gaan)*

DEBBIE: Sorry meneer, maar moeder Ciska eet net het laatste potteke leeg.

CISKA: *(spuwt haar mond leeg in het potje en schuift dat naar Bob)* Hier is nog wat voor u!

BOB: *(zet zich weer neer)* Gaat ge mij weer ambeteren ja, frank stuk!

CISKA: Zorg dat ge op tijd zijt voor 't ontbijt dan hebt ge eten.

BOB: Giselle, zeg ook eens iets tegen uw ma hé!

GISELLE: Bob, ons ma is 90 jaar.

BOB: Dat geeft haar nog niet het recht om mij te pesten van 's morgens tot 's avonds. *(af naar keuken)*

CISKA: *(tot Giselle)* Met wie is den Bob getrouwd, met u of met die Lisa-Marie? Gaan uw ogen nog niet open? *(tot Debbie)* Joske, vindt gij ook niet dat den Bob 't altijd maar over die Lisa-Marie heeft?

DEBBIE: Ja, dat vraag ik me soms ook af. Maar ik ben hier maar een doodgewone meid en die hoort daarover geen opmerkingen te maken.

GISELLE: Als ik ontdek dat Bob een relatie heeft met z'n secretaresse dan zal het zijn beste dag niet worden. *(slaat het modeblad brutaal dicht)*

DEBBIE: Ik ben nog steeds vrijgezel en ik wil niks insinueren, maar als ik ne vent moest hebben die zo dikwijls en zo lovend over z'n secretaresse praatte als meneer dan kon hij stante pede z'n schup afkuisen!

CISKA: Ik heb genoeg van die yoghurt, Joske.

DEBBIE: Uw potteke is nog niet leeg, moeder Ciska.

CISKA: *(luider)* Ik zeg dat ik genoeg heb.

DEBBIE: Okee, dan ga ik eerst de keuken opruimen. *(af naar de keuken)*

(Vanaf nu probeert Ciska zich alleen te behelpen, maar dat lukt niet als ze een boterham in haar koffie sopt. Nog voor ze met de boterham bij haar mond is valt die in stukken uiteen)

BOB: *(OFF, luid vanuit de keuken)* Potverdomme hé...!

(Bob komt van de keuken met een pak rijstkoeken)

BOB: Was me dat verschieten zèg. Er zat weer een muis in de kast. *(zet zich weer aan tafel en begint van een rijstkoek te eten)*

GISELLE: Ik snap niet hoe jij die rijstkoeken naar binnen krijgt.

BOB: Gij zou ook beter wat meer van die rijstkoeken eten, kwestie van uw dieet te volgen. Hoe staat het trouwens met uw gewicht?

GISELLE: Goed zeker.

BOB: *(steekt z'n hand uit)* Kunt jij uw notities van de laatste dagen tonen alstublieft?

GISELLE: Zèg Bob, nu weeral.

BOB: *(resoluut)* Ja Giselle, we zijn overeenkomen dat ge elke morgen uw gewicht ging noteren en dat ik nauwlettend zou toekijken op de evolutie van uw gewicht.

(Giselle toont Bob een formulier. Hij overloopt)

BOB: *(ad formulier)* Wat hebt jij eergisteren gegeten? Daar zijt ge precies flink uit de bocht gegaan. Zo maar in ene keer 500 gram erbij!

GISELLE: Toen heb ik scampi's in roomsaus gegeten.

BOB: Okee, dan worden vanaf nu ook de scampi's van het menu geschrapt.

GISELLE: Wat mag ik dan nog wèl eten?

BOB: Sla, sla en nog eens sla.

CISKA: Ons Giselle is geen konijn hé.

BOB: Als uw dochter wilt afvallen dan moet ze diëten. Zo simpel is dat. *(vervolgt tot Giselle)* Als ge al van de pot snoepjes kunt blijven dan zal het u niet zo veel moeite kosten om af te vallen.

GISELLE: Ik MOET er wel afblijven, want jij hebt de pot snoepjes verstopt.

BOB: *(met lachje)* Haha, dat doe ik voor uw eigen goed.

GISELLE: Gij pakt mij al de goei dingen van 't leven af.

BOB: Als vrouw van een fabrieksdirecteur staat jij ook constant in de picture. Op elk personeelsfeestje moet ik kunnen uitpakken met een slanke vrouw. Dat kweekt aanzien en respect bij de 300 werknemers van mijn bedrijf. Wat moeten ze van mij denken als ik daar aan kom met zo'n dikke koe?

GISELLE: Ge vindt mij een dikke koe dus...?

BOB: Dat zeg ik toch niet.

CISKA: *(tot Bob)* Gij hebt sjans dat ge dat bedrijf geërfd hebt van uw ouders, anders had ge ook niks.

BOB: Dan was ik wel ergens anders directeur geworden.

CISKA: *(scheldend)* Toeter...!

BOB: Giselle, als u ma mij vandaag nog ene keer beledigt dan...

GISELLE: *(onderbreekt temperend)* Ja Bob, 't is al goed.

BOB: Mijn grootvader zaliger heeft NV De Naaier nog opgericht. Onder mijn vader heeft het bedrijf een grote expansie meegemaakt en nu ik de baas ben zal het bedrijf nog groter worden.

GISELLE: Dat is nog geen reden om u te bemoeien met mijn gewicht.

BOB: Maar dat is toch niet moeilijk.

GISELLE: Nee, da's plezant als uwe man u steeds onder de neus wrijft dat ge te dik zijt. Binnenkort zit ik nog met een trauma.

BOB: Neem een voorbeeld aan mijn secretaresse. Lisa-Marie heeft tenminste een slank lijntje...

(Ciska heeft nog steeds problemen met haar boterham. Ze tikt Bob aan en vraagt mimisch om hulp, maar Bob wendt haar af)

BOB: *(vervolgt tot Giselle)* ...maar Lisa-Marie verzorgt zich ook uitstekend. Snoept niet, drinkt niet, rookt niet en gaat veel sporten.

CISKA: En hoe kust ze...?

(Oogcontact tussen Bob en Giselle)

BOB: *(met onwennig lachje)* Ge denkt toch niet... ge denkt toch niet dat ik... met Lisa-Marie... een affaire heb...?

CISKA: Ja, dat denk ik nu just wel.

BOB: Laat me niet lachen. Nee hoor, Lisa-Marie is niet meer of niet minder dan mijn privé-secretaresse.

(Ciska tikt Bob weer aan om haar te helpen, maar opnieuw weert Bob haar af)

BOB: *(vervolgt)* Lisa-Marie werkt voor mij, doet haar werk uitstekend en heeft een levensvisie om U tegen te zeggen. Lisa-Marie is...

(Ciska krijgt nog steeds haar in koffie gedropte boterham niet tot bij haar mond)

CISKA: *(onderbreekt Bob voor de zoveelste keer)* Hé, kunt gij...

BOB: *(luid en kwaad)* Ziet gij niet dat ik in gesprek ben? *(geeft uiteindelijk toe)* Allé, wat scheelt er?

CISKA: Ja, nu weet ik 't niet meer.

BOB: Dan zal 't niet belangrijk geweest zijn.

CISKA: Ja, kunt gij mij efkes helpen met mijnen boterham in mijne koffie te soppen?

BOB: Daar begin ik niet aan. En ik vraag u alleen om mij efkes met rust te laten. Kan dat, ja?

(Onder volgende dialoog schiet Ciska een lepel yoghurt naar Bob)

BOB: *(vervolgt tot Giselle)* Die Lisa-Marie heeft ervaring zat, ze is slim en...

(Nu krijgt Bob een kwak yoghurt op z'n lichaam)

BOB: *(veert boos recht, dan tot Ciska)* Is dat nu eens eindelijk gedaan met uw gesmos.... Seffens zit mijne nieuwe stropdas van meer dan 100 euro al onder de yoghurt!

CISKA: Dat verschil gaan ze niet zien. *(ad moderne stropdas)* Daar hangen nu al

snottebellen op.

BOB: Och trut...!

CISKA: *(tot Giselle)* Hoort ge wat die tegen mij zegt?

GISELLE: *(berispt Bob)* Héla...! Op zo'n toon praat ge toch niet tegen ons ma!

BOB: Ja, neem haar nog maar in bescherming ook en zeg dat het mijn schuld is.

GISELLE: Och Bob, gij behandelt ons ma ook als oud vuil.

BOB: Wat moet ik dan zeggen...? Bedankt om die yoghurt op mijn kleren te schieten!

GISELLE: Ge MOET in de eerste plaats hoffelijk blijven tegen ons ma. Ge weet ook dat ze stilaan dement wordt. Lang kan het niet meer duren.

BOB: Het kan niet snel genoeg gaan!

GISELLE: *(berispt)* Let op uw woorden, hé meneer!

BOB: *(bindt in)* Sorry muizeke, ik liet me even gaan.

GISELLE: Ge verwacht uw naaste familieleden soms met uw werknemers, en dat wil ik niet. *(ad Ciska)* En help haar nu maar even.

(We zien duidelijk dat het bij Bob niet met volle goesting is om Ciska te helpen. Hij sopt haar boterham in haar koffie en voedert haar die op onder volgend gesprek)

GISELLE: En hoe ver staat NV De Naaier met z'n nieuwe project?

BOB: Het bedrijf heeft een nieuw soort supersterke lijm ontwikkeld en wil nu ook doorbreken in Azië, meer bepaald in China waar de meeste mensen wonen en waar dus de meeste lijm nodig is en waar dus uiteraard ook het meeste geld te verdienen valt.

(Ciska bijt plots in Bob z'n vingers)

BOB: *(pijnkreet)* Aaaauwh...! *(protesteert)* Jamaar allé, moet ge nu ook nog in mijn vingers bijten?

CISKA: Sorry, ik dacht dat het een tv-worstje was.

BOB: Ge deed 't opzettelijk.

CISKA: Nietes.

BOB: Welles.

CISKA: Nietes.

BOB: *(met boterham ad mond)* Allé, doe uw hooischuur open...!

CISKA: Ik heb genoeg.

BOB: *(luider)* Neenee, ge hebt lang genoeg gezaagd. Nu zult ge uwe mond opendoen!

(Ciska opent haar mond en Bob duwt die vol)

CISKA: *(maakt direct haar mond met haar hand leeg en gooit dat naar Bob)* Daar se...!

BOB: *(nijdig)* Verdomme hé...! *(reinigt zich)*

GISELLE: *(berispt Ciska)* Ma, dat doet ge toch niet.

CISKA: Dat 'm zijne rommel zelf opfrèt!

GISELLE: Daar pakt geen verf op hé.

(Ciska slentert steeds door het huis met de hulp van haar wandelstok)

BOB: *(vervolgt tot Giselle)* Nu MOET ik Chinees gaan studeren in zeer korte tijd want dan kunnen we een gouden contract binnenhalen wat ons rijk zal maken. En ik ben zo nerveus hé.

GISELLE: Ja, dat had ik al gezien.

BOB: Chinees is een heel moeilijke taal en het studeren loopt niet van een leien dakje. En toch hoef ik maar een paar woorden te kennen, namelijk: kopen, bestellen, betalen. Die nieuwe lijm heet "P300". Het heeft jaren onderzoek gevegd, maar nu is het zo ver. Het is werkelijk superlijm. Met één druppel heft men een olifant van de grond. Ik heb het prototype van de P300 mee naar huis gebracht. Kijk maar eens. *(haalt een tube P300 uit z'n diplomatenkoffer en toont die)* Dit zal ons rijk maken, muizeke. *(fluisterend)* Maar zorg er alstublieft voor dat deze tube P300 niet in handen van uw ma komt, want dan zijn de gevolgen niet te overzien. Ik zal zo snel mogelijk een Chinese delegatie uitnodigen.

GISELLE: Niet laten koud worden, Bob. Ik zou hen vandaag nog een mail sturen.

BOB: Natuurlijk. De toekomst van het bedrijf is volledig afhankelijk van de verkoop van de P300. Ik zal die tube wegsteken want als die opengaat is 't prijs!

(Terwijl Bob de tube P300 terug in z'n diplomatenkoffer stopt zet Ciska stiekem het potje yoghurt op de stoel van Bob)

CISKA: *(als Bob weer op de stoel gaat zitten)* Daar se, 't is al prijs...!

BOB: *(veert onmiddellijk recht, dan boos tot Ciska)* Wat wilt gij eigenlijk...? Dat ik hier uit m'n krammen schiet...? Dat ik uit uwe kop uittrek...?

CISKA: Gij zoudt 'm nog niet missen!

GISELLE: Ma, zoiets doet ge toch niet!

CISKA: Hij wou yoghurt. Wel, nu heeft 'm yoghurt!

BOB: *(tot Giselle)* Doe iets, of ik doe hier aanstonds malleuren...!

GISELLE: *(tot Ciska)* Gij in uwe sofa, en rap hé...!

(Ciska gaat in de sofa zitten. Bij dooie momenten zal zij steeds breien en tussendoor met een vergrootglas het resultaat van haar breiwerk bekijken. Bob reinigt het zitvlak van z'n broek en zet zich op een andere stoel met de handen in het haar)

BOB: Waar heb ik zoiets aan verdiend?

GISELLE: *(gaat tot bij Bob, dan liefjes)* Is die P300 echt zo sterk?

BOB: Ge houdt het niet voor mogelijk.

GISELLE: *(legt haar armen over de schouders van Bob, dan naar liefde hunkerend)* Zo sterk als gij...? *(bijt stilletjes in z'n oor)*

BOB: *(stoot haar af)* Nee Giselle, ik heb nu geen tijd voor die dingen. Mijne kop staat er niet naar.

GISELLE: Uwe kop staat er nooit naar.

BOB: Ik kan me nu enkel maar concentreren op m'n werk. Ik hoop dat ge mij begrijpt. Het zal ooit wel eens beteren, als die P300 gelanceerd is in Azië.

GISELLE: Bob, maar ik wacht nu al weken,... *(herpakt zich)* ...nee al maanden.

BOB: Van wachten gaat ge niet dood. En denk eraan, ik heb het procédé om de

P300 te vervaardigen verstoppt in de kluis op onze slaapkamer.

GISELLE: Waar gaat ge de sleutel van de kluis verstoppen?

BOB: Daar heb ik iets origineels op gevonden.

(Onder dit gesprek wordt er weinig of geen aandacht geschonken aan Ciska maar zij volgt het gesprek over de kluis toch nauwlettend. Bob haalt ondertussen een gouden kettinkje met sleutel uit z'n diplomatenkoffer)

BOB: Kijk eens hier wat ik heb. Dit gouden kettinkje met de sleutel van de kluis hang ik om uwe nek. Daar gaat toch niemand zoeken. *(hangt het om haar nek)* Ge staat er goed mee, muizeke.

GISELLE: Ik voel me plots héél veel meer waard.

BOB: Als ge nu maar niet ontvoerd wordt.

GISELLE: Waarvan zoudt ge dan het meeste spijt hebben? Dat de sleutel van de kluis weg is? Of dat ik weg ben?

BOB: Daar kan en wil ik nu niet op antwoorden. Gij hebt toch alles wat ge wilt, of niet soms?

GISELLE: Veel luxe ja, maar veel te weinig liefde.

BOB: *(geeft haar een wangkusje)* Is dat goed zo?

GISELLE: Kan ik de rest vanavond krijgen, in bed...?

BOB: We zullen zien.

GISELLE: Er bestaat nog iets anders dan kussen, of zijt gij dat vergeten? De laatste tijd is dat maar povertjes.

BOB: Ik heb nu echt te veel rond m'n oren met de lancering van de P300, maar de goeie jaren zullen nog komen.

GISELLE: Beloofd?

BOB: Ja, beloofd.

(Giselle presenteert haar wang en krijgt van Bob opnieuw een kusje. Ciska kijkt nu door het vergrootglas richting Bob)

CISKA: Amaai, wat voor ne mottige kop hebt gij...?

BOB: Begint niet hé, ouw doos...!

GISELLE: Maar allé Bob, zo houdt het nooit op.

(Plotseling horen we luid gekrijs van Debbie vanuit de keuken)

DEBBIE: *(OFF, krijst vanuit de keuken)* lèèèèè...!

GISELLE: Oei, daar is iets gaande in de keuken...!

(Debbie komt in de woonkamer gevlucht)

DEBBIE: Ge kunt niet geloven wat ik daarbinnen gezien heb!

GISELLE: Een muis.

DEBBIE: Just. In de frigo. Ze danste op den blok kaas.

Ik kom nooit meer in de keuken en... *(trekt haar schort uit en gooit die op tafel)* ...en ik wil ontslag nemen!

BOB: *(duwt de schort weer in Debbie's handen)* Debbie alstublieft, zoiets doet ge toch niet, voor die paar muizen.

DEBBIE: *(verbetert)* Die paar muizen...? Daar zitten er hier meer dan 100! *(trekt haar schort weer aan)*

GISELLE: *(tot Bob)* Waarvan kan die plotse muizenplaag komen?

DEBBIE: Het krioelt hier van de muizen en ik ben dat beu! Ik schrik me elke keer nen aap. En ze zitten overal hé.

BOB: Och, iedereen heeft toch muizen in huis zekers.

DEBBIE: Maar niet zoals hier, meneer. Ge kunt hier geen kast meer opentrekken en geen doos meer opendoen of er springt een muis uit.

BOB: Zolang het maar geen ratten zijn, haha.

GISELLE: Bob, ge moet dit probleem niet weglachen.

BOB: Dat doe ik toch niet.

GISELLE: Waarom lacht ge dan?

BOB: Okee, hoe kunnen we dat oplossen?

GISELLE: Ik heb naar ne muizenvanger gebeld en die zou vandaag nog komen, heeft hij me beloofd.

BOB: Okee, dan komt dat wel in orde. *(tot Debbie)* Zijt ge nu al een beetje gerustgesteld?

CISKA: Hier hebben altijd al muizen gezeten, Joske. Al van de eerste dag dat ik hier ben komen inwonen.

BOB: Misschien hebt gij die hier wel mee binnen gebracht.

CISKA: *(gaat tot bij Bob)* Moet ik u eens nen trek geven van mijne wandelstok?

BOB: Gaat ge mij nu nog bedreigen ook?

CISKA: Soms heb ik goesting hé om... om...

BOB: *(onderbreekt)* Kruipt gij maar schoon terug in uwe sofa, en voor de rest mondje dicht. Meer hoeft gij niet te doen.

(Als Bob wil weggaan haakt Ciska de ronding van haar wandelstok om zijn nek)

CISKA: Zeg dat nog eens, grolpot dat ge daar staat!

BOB: Haal die wandelstok van mijne nek of ik gooi u in 't zwembad! *(verwijdert de wandelstok van z'n nek, dan tot Giselle)* Als uw ma dat nog ene keer doet dan vertrekt ze hier!

GISELLE: Die P300 is wel naar uwe kop gestegen hé.

BOB: Ze moesten dat bij u eens doen.

CISKA: *(tot Bob)* Gij kunt wel niet veel verdragen hé.

GISELLE: *(berispt)* Ma, nu is 't genoeg. Ga maar naar de keuken.

CISKA: Jamaar...

GISELLE: *(onderbreekt wijzend naar de keuken)* Allé...!

(Terwijl Ciska richting keuken gaat steekt ze haar tong uit. Ciska af naar keuken. Debbie begint de tafel af te ruimen en loopt de volgende momenten heen en weer tussen keuken en woonkamer. Elke keer als ze in de keuken komt vergewist ze zich er eerst van dat er geen muizen rondlopen. Het gesprek over het aangekocht huisje op Dubai zal Debbie met veel aandacht volgen)

BOB: *(tot Giselle)* Na de lancering van de P300 in heel de wereld zullen er prachtige tijden aanbreken. Ik heb trouwens nog een verrassing voor mijn

muizeke. We zullen binnenkort op Dubai gaan wonen.
 GISELLE: Hoe bedoelt ge?
 BOB: Ja, ik heb ginder een gezellig huisje aan zee gekocht. En die zeelucht zal moeder Ciska heel goed doen.
 GISELLE: Waarom plots zo meelevend met ons ma als ge haar twee minuten geleden nog stond uit te kafferen voor 't vuil van de straat?
 BOB: Ik ben voor haar niet zo slecht als gij denkt.
 GISELLE: En gaan we onze villa hier dan verkopen?
 BOB: Nee, Debbie mag hier blijven wonen.
 GISELLE: En blijft de fabriek ook hier?
 BOB: Natuurlijk. Ik zal heen en weer reizen tussen Dubai en België. En als ik hier in België ben dan kan ik in deze villa overnachten.
 GISELLE: Zèg Bob, die muizen zullen toch niet op die P300 afkomen zeker?
 BOB: Dat kan niet. Ik heb die tube P300 gisteravond pas mee naar huis gebracht van 't labo uit de fabriek, en de muizenplaag is al dàgen bezig.

(Op het moment dat Debbie in de woonkamer is roept Ciska vanuit de keuken)

CISKA: *(OFF vanuit de keuken)* Kom eens iemand helpen hier!
 GISELLE: Haar kousen zullen weer afgezakt zijn. *(tot Debbie)* Ik zal wel gaan. *(af naar keuken)*
 BOB: *(argwanend stil met één oog naar de keukendeur, fluisterend tot Debbie)* We hebben precies één minuut de tijd.
 DEBBIE: Dat is genoeg.

(Innige omhelzing tussen Bob en Debbie. Hier merken we duidelijk dat Bob en Debbie stiekem een relatie hebben)

DEBBIE: Als ik hier blijf wonen komt ge mij toch eens bezoeken?
 BOB: Natuurlijk, waar denkt ge dat ik ga slapen als ik in België ben? Bij u natuurlijk, en niemand zal ons komen storen.
 DEBBIE: Gij zijt ne lepe vos. Ik kan u wel opeten.
 BOB: *(speels)* Dat zou ik niet doen, want dan kan ik hier niet meer blijven slapen bij u.
 DEBBIE: Bob, hebt gij echt niks met die Lisa-Marie?
 BOB: Nee, over m'n secretaresse spreken doe ik bewust om Giselle zand in de ogen te strooien. Giselle kennende is die er vrijwel zeker van dat ik een relatie heb met Lisa-Marie en zal zij er alles aan doen om dat uit te pluizen. Ondertussen merkt zij er niks van dat gij en ik iets met elkaar hebben. Koppie koppie hé.
 DEBBIE: Gij zijt wel uitgekookt hé.
 BOB: Om een bedrijf van 300 werknemers te leiden moet ge wel bij de pinken zijn.
 DEBBIE: Bob, kunt ge alstublieft toch iets aan die muizen doen? Ik kan daar echt niet tegen hé.
 BOB: Dat komt wel in orde, als die muizenvanger straks geweest is.

(Als Giselle van de keuken dreigt te komen zetten Debbie en Bob zich in ernstige houding. Giselle op van de keuken)

BOB: *(pleegt een afleidingsmaneuver)* ...zoals ik dus al zei, Debbie, moogt ge onder mijn bureau ook eens poetsen.

DEBBIE: *(speelt het spel mee)* Dat komt in orde, meneer.

BOB: Willen de dames mij nu even verontschuldigen, ik ben even in de studeerkamer om mijn Chinees wat bij te schaven. *(bij de deur)* Hoy...! Dat is Chinees voor "goeiendag". *(af naar studeerkamer)*

(Giselle opent de kast en steekt haar hand in een glazen pot met snoepjes en speelt die naar binnen, bijvoorbeeld smarties)

GISELLE: *(met gesloten ogen)* Hmmm..., heerlijk.

DEBBIE: Bob had die pot snoep toch verstopt?

GISELLE: Jaja, maar ik heb die weer gevonden. Ik heb wel drie weken moeten zoeken maar toch gevonden. Mondje dicht tegen Bob hé. Ik kan daar echt zo'n smaak van hebben hé. Die chocolade smelt in uwe mond en dat is zo heerlijk. Wie de chocolade heeft uitgevonden mogen ze van mij een standbeeld geven.

(Ciska op van keuken)

CISKA: *(tot Giselle)* Wat is dat allemaal over die P300?

GISELLE: Dat is superlijm en zal ons rijk maken, ma. Een testexemplaar zit nu in de koffer van Bob, maar straks ligt die in de kluis op onze slaapkamer.

CISKA: Dan wil ik die tube wel eens zien.

GISELLE: Nee. Niemand mag dat zien.

CISKA: Allé Giselle, ook niet heel efkes?

GISELLE: Nee ma.

CISKA: *(bijna smekend)* Allé toe...?

GISELLE: *(geeft toe)* Heel even dan. *(haalt de tube P300 uit de diplomatenkoffer van Bob)* Ge moogt die eens even vasthouden, maar dat is de laatste keer.

(Ciska houdt de tube P300 even vast. Giselle stopt de tube P300 daarna terug in de diplomatenkoffer van Bob)

CISKA: En waar is de sleutel van de kluis?

GISELLE: Die hangt rond mijne nek.

CISKA: Mag ik die ook eens vasthouden?

GISELLE: Nee ma, die hangt daar goed.

DEBBIE: Madam, zorg maar dat ge die sleutel niet kwijtspeelt.

GISELLE: Wie komt er nu aan mijne nek? Toch niemand.

DEBBIE: Behalve Bob dan.

GISELLE: Nee, zelfs hij niet. Als ik moet leven van de liefde dan ga ik wel dood van den honger.

(Ciska nestelt zich terug in de sofa. De deurbel rinkelt)

GISELLE: Dat zal die muizenvanger zijn.

(Debbie gaat openen. Giselle controleert ondertussen het breiwerk van Ciska. Ciska ziet hier de kans om het sleuteltje om de nek van Giselle te bewonderen met haar vergrootglas)

GISELLE: *(ad breiwerk)* Het gaat precies goed vooruit, hé ma?

CISKA: *(toont)* Ja, maar hier heb ik ergens een paar steken laten vallen. Misschien kunnen we dat lijmen met die P300?

(Debbie komt van de hal met Den Hoed en Gust. Den Hoed heeft een vervelende tic. Hij krabt te pas en te onpas aan z'n kont. Hij draagt steeds z'n lederen hoedje en een sigarettenpeuk zit schuin gebeiteld in z'n mond. Hij draagt een stofjas en laarzen. Gust is steeds gekleed in werkpak, combinatie werkvest en werkbreek en er zit een potlood achter z'n oor. Op z'n rug staat in drukletters "BVBA DEN HOED". Gust heeft een frigobox bij. Den Hoed draagt een tas)

DEBBIE: Madam, dit zijn de muizenvangers Den Hoed en...

GUST: *(vervolgt)* Gust, zijne gast.

DEN HOED: Aangename kennismaking, madam.

(Handjes schudden)

GISELLE: *(tot Debbie)* Roep meneer eens in de studeerkamer.

(Debbie af naar de studeerkamer)

DEN HOED: Madam heeft ons gebeld?

GISELLE: Ja. We zitten hier met een ware muizenplaag.

(Den Hoed loopt plots snuivend door de kamer)

GISELLE: Waarom doet ge dat?

DEN HOED: Ik riek de muizen.

(Als Den Hoed in de nabijheid van Ciska komt snuift hij weer)

DEN HOED: Ik riek hier zelfs nen hele nest muizen in de buurt.

CISKA: Da's niet moeilijk, ik heb just een scheet gelaten!

GISELLE: *(berispt)* Zèg ma...! *(tot Den Hoed en Gust)* Let niet op haar, ze wordt stilaan dement.

(Debbie komt van de studeerkamer)

GISELLE: Debbie, breng ons ma eens naar de keuken.

DEBBIE: *(wil Ciska inhaken)* Kom moeder Ciska, wij gaan ervoor zorgen dat gij de patatten kunt schillen voor deze middag.

CISKA: *(protesteert)* Durf me niet aanraken, hé Joske!

DEBBIE: Ik heet Debbie!

(Debbie en Ciska af naar keuken. Bob komt van de studeerkamer)

BOB: Dag heren.

(Handjes schudden)

BOB: Bob De Naaier, aangenaam.

GISELLE: Dat is Den Hoed en dat is Gust.

BOB: *(ad Hoed)* Is dat de muizenvanger?

GUST: Nee ikke.

DEN HOED: Ik ben zijn baas.

BOB: Ge komt dus mee twee?

DEN HOED: Normaal niet, maar het is Gust zijn eerste werkdag vandaag en dan ga ik altijd eekes mee om wat uitleg te geven.

BOB: Waarom stuurt ge ons gene muizenvanger die al ervaring heeft?

DEN HOED: Meneer, ik kan geen volk genoeg vinden voor deze job.

BOB: En aan den dop staan er 400.000 aan te schuiven.

DEN HOED: Dat ze die maar eens naar mij sturen. Ik zal ze wel op pad sturen. Eén maand en er zit geen enkel muis meer in héél den Belgique.

GISELLE: *(ad frigobox van Gust)* Wat is dat...?

GUST: Daar zit mijne proviand in, madam.

DEN HOED: En in deze kabas zitten de muizenvallen.

(Onder volgend gesprek zal Gust te pas en te onpas enkel "ja en nee" knikken als Den Hoed antwoordt)

BOB: Waarom brengt hij ne frigobox mee naar binnen? Is dat deze middag niet gedaan dan?

DEN HOED: Nee meneer, in zo'n groot huis zal dat niet op één twee drie gedaan zijn.

BOB: Gaat dat zo lang duren?

DEN HOED: Ja meneer.

BOB: En hoelang is uwe "ja"...?

DEN HOED: Binnen nen aanvaardbare termijn.

BOB: Jamaar, jamaar...

DEN HOED: *(onderbreekt)* Wil meneer de muizen weg of niet...?

BOB: Natuurlijk.

DEN HOED: Dan moet meneer geduld hebben.

GISELLE: Sorry, maar dat heeft mijne man niet.

DEN HOED: Kan ik nu het voorschot al ontvangen alstublieft?

BOB: Hoeveel is dat?

DEN HOED: Mee of zonder muziek, meneer?

BOB: Wat bedoelt ge daarmee?

DEN HOED: Wit of zwart?

BOB: Zwart natuurlijk.

DEN HOED: Dan is 't 2.500 euro.

BOB: Dat is zoveel.

DEN HOED: *(vervolgt)* En dan nog eens 2.500 euro bij de eindafrekening.

BOB: Dat is 5.000 euro...? Om hier een paar muizen te vangen?

DEN HOED: Dat is de normale prijs, meneer.

BOB: Om gewoon wat muizenvallen op te spannen? Dat kan toch iedereen?

DEN HOED: Nee, het is niet maar "gewoon". Want dan vangt gij drie muizen en volgende week sta ik hier terug.

BOB: Wat is er dan zo speciaal aan uw methode?

DEN HOED: Het hangt er vanaf HOE ge die muizenklem opspant en WAAR dat ge die zet en WANNEER ge die zet. Als muizenvanger moet ge feeling hebben met de muis. *(met bijhorende gebaartjes)* Jager en prooi moeten op dezelfde golflengte zitten. Ge moet u kunnen inleven in het leven van een muis.

BOB: En gij kunt dat...?

DEN HOED: Ja, als den beste, meneer. *(ad Gust)* Maar hij nog niet? Maar dat komt nog. Drie weken opleiding en hij vangt elke muis.

BOB: Dat kan toch 't kleinste kind.

DEN HOED: Okee meneer, de beste vrienden, maar dan doet gij dat maar zelf.

BOB: Ge moogt gerust zijn.

GISELLE: Nee Bob, gij hebt daar de tijd niet voor!

(Debbie komt van keuken en volgt het gesprek terwijl ze met de plumeau het stof verwijderd op het meubilair)

BOB: *(tot Hoed)* En kost dat echt 5.000 euro om hier...?

DEN HOED: Teveel...? Geen probleem meneer, dan blijft gij maar zitten met uw muizen. Nog ne goeiendag allemaal. Kom Gust.

(Den Hoed maakt aanstalte om met Gust terug weg te gaan)

DEBBIE: *(plotseling)* Daar loopt een muis...!

(Debbie en Giselle hebben schrik en zoeken bescherming. Ze springen bij Den Hoed en bij Gust in hun armen)

DEBBIE: Ze liep daar onder de kast. Ik heb 't goed gezien.

GISELLE: Bob, doe iets alstublieft!

BOB: *(tot Den Hoed)* Okee, 't is in orde. Ik betaal u 2.500 euro voorschot.

(Debbie en Giselle zetten zich op veilige afstand en speuren met schrik naar de grond. Den Hoed houdt z'n hand open)

BOB: *(betaalt uit z'n portefeuille)* Voilà, dat zijn er 2.500!

GISELLE: Bob, gij hebt zoveel geld op zak...?

BOB: Dat waren de reis-onkosten voor Lisa-Marie, maar ik zal straks wel terug naar de bank rijden.

(Oogcontact tussen Debbie en Giselle)

GISELLE: Ja, de secretaressen komen tegenwoordig goed aan de kost?

DEN HOED: Hebt gij ook een secretaresse, meneer?

BOB: Ja.

DEN HOED: Met zo'n kast van een villa moet gij wel ergens een hoge functie

hebben.

BOB: Ik ben directeur van NV De Naaier. Nog gesticht door mijn grootvader.

GUST: De Naaier...? Is dat de fabriek die zo stinkt?

BOB: Mijn fabriek stinkt niet.

GUST: Ze zeggen dat die 's nachts hunne rommel door de schouw blazen.

BOB: Wij hebben alle milieuvergunningen die nodig zijn.

GUST: Jaja, ik geloof u. 't Is misschien daarom dat de salaad en de selder daar in de buurt regelmatig blauw uitlagen en dat de auto's die daar bij de geburen buiten geparkeerd staan regelmatig onder een zwarte pel zitten!

BOB: Komt gij naar hier om de naam van NV De Naaier te bekladden, of wat...?

GUST: Ik zeg alleen maar wat ik hoor vertellen van mensen die in de buurt wonen van uw fabriek. Mijn zus Marta woont daar ook. Die durft hare was nog niet eens meer buiten op de wasdraad hangen, want dan staan er 's avonds gaten in haar lakens, een landkaart groot.

(Het wordt Bob allemaal teveel en hij pusht Gust naar deur hal)

BOB: Kom, naar buiten gij...! U wil ik niet in mijn huis...!

GISELLE: Bob, laat die mens doen!

GUST: *(tot Bob)* Mij niet duwen, hé meneer, want daar kan ik niet tegen. Dat heeft er nog eens ene bij mij gedaan en die kan nu niet meer klappen omdat z'n tanden achter z'n oren steken...!

BOB: *(kalmeert, dan tot Den Hoed)* Luister, ik betaal u nen bonus van 2.000 euro, maar dan moeten alle muizen hier overmorgen weg zijn.

DEN HOED: Da's een goed voorstel, meneer De Naaier.

(Bob betaalt nog eens 2.000 euro bonus)

DEN HOED: *(ruikt aan het geld)* Meneer, daar hebben precies muizen bij dat geld gezeten, want ik riek het.

BOB: Dat moet ik niet weten, ik wil dat alle muizen hier zo snel mogelijk verdwenen zijn!

GUST: Daar gaan wij voor zorgen, meneer de Neuker.

BOB: *(verbetert)* De Naaier...!

GUST: De mensen hebben tegenwoordig toch raar namen hé.

BOB: *(tot Den Hoed)* Is "Den Hoed" uwe echte naam of is dat omdat gij zo'n vuil hoedje draagt?

DEN HOED: Nee, ik heet wel degelijk "Den Hoed", dan kunt ge toch niet verlangen dat ik een klak draag, hé meneer. Wel meneer, dat hoedje zet ik nooit af. Niet om te gaan slapen, nie als ik in bad ga, zelfs nie als ik op die van ons lig,... *(vervolgt iets minder enthousiast)* ...maar dat gebeurt niet meer zo dikwijls.

BOB: *(ad Gust)* En 't is zijn eerste werkdag vandaag?

GUST: Ja, en als da hier mijn botten uithangt misschien ook mijne laatste!

DEN HOED: Och Gust, da komt allemaal in de saccoche.

BOB: Waarom neemt ge geen jonge mensen in dienst?

DEN HOED: Ik heb de Gust aangeworven omdat ik met een overvloed aan werk zit. Er heerst momenteel een ware muizenplaag, vandaar. En denk niet dat ge alleen zijt, want ik heb dagelijks een ploeg van 200 muizenvangers op pad in

heel België.

BOB: *(tot Hoed, ad Gust)* Ik hoop dat wij van uwe muizenvanger gene last zullen ondervinden?

DEN HOED: Luister, vandaag zet de Gust alle muizenvallen en op 't eind van de week...

BOB: *(verbetert)* ...nee, overmorgen!

DEN HOED: *(vervolgt)* ja, overmorgen komt Gust terug om de muizenvallen op te halen. Meneer betaalt ons nog de eindafrekening...

GUST: *(vervolgt)* ...en ge kunt op uw twee oren slapen, meneer de Neuker.

BOB: *(verbetert opnieuw)* De Naaier...!

GUST: Dat is nu eens ne naam die ik niet kan onthouden. Ne moeilijk naam, meneer. Hoe komt gij daar aan?

BOB: Omdat mijn vader ook zo heette.

GUST: Da's straf da uw vader dezelfde naam heeft als gij.

BOB: Dat is toch normaal, ne familienaam gaat toch altijd voort van vader op kinderen.

GUST: Jaja, maar hoe wist uw vader bij z'n geboorte al dat gij zo ook zou heten?

BOB: *(bekijkt den Hoed)* Zwanst die nu of wat...?

GUST: Mijn vader heet Juul Van Oosterlo en hij woont in Westerlo.

BOB: En gij heet Gust van Westerlo en ge woont in Oosterlo zekers?

GUST: Just. Hoe wette gij da?

BOB: *(stil tot Giselle)* Amaai, wat schieten ze hier binnen...! Als die pipo hier de muizen moet vangen dan zitten er op 't eind van de week nog meer!

GUST: Kom Hoed, leg me nu eens uit hoe ik die muizen moet vangen of we staan hier morgenvroeg nog te discussiëren.

(Den Hoed legt aan Gust uit. Gust volgt met veel aandacht)

DEN HOED: Ge pakt die muizenklem vast. Ge ziet dat die ontdaan is van bloed, haartjes en andere rommel..., van de vorige muis dus. Ge trekt die veer voorzichtig open. Nooit uw vingers er tussensteken! En klaar is kees.

GUST: Dat kan ik ook. *(slaat Den Hoed enthousiast op z'n rug waardoor de muizenklem plots dichtslaat en Den Hoed er met z'n vingers tussensteekt)*

DEN HOED: *(vloekt binnensmonds)* Godvermonde...

GISELLE: Allé, de eerste muis is al gevangen.

DEN HOED: *(tot Bob)* We gaan hier in ene keer de grote middelen inzetten. Dat wilt zeggen: we gaan in ene keer 100 muizenvallen zetten. *(vervolgt tot Gust)* En natuurlijk noteren waar de vallen liggen, anders zit ge wel met een dik probleem. Hedde iets om te schrijven?

GUST: Nee.

DEBBIE: Daar zit toch een potlood achter uw oor.

GUST: Och ja, dat was ik al vergeten.

DEN HOED: Okee, dan ben ik nu de pist in.

GISELLE: Hebt ge nog veel werk vandaag?

DEN HOED: Amaai nie, ik moet nog naar Oost-Vlaanderen voor ne nest ratten, naar West-Vlaanderen voor ne nest krekels en naar Brussel voor ne nest chépapafkes.

DEBBIE: Wat is dat voor iets?

DEN HOED: Dat weet ik ook niet, madam. Maar ik kreeg deze morgen telefoon van

een oud moederke dat er ne nest chépapafkes in haar kleerkast zat. En achteraf moet ik nog naar Antwerpen.

DEBBIE: Ook voor ne nest ongedierte?

DEN HOED: Nee, naar de keuring met mijnen auto. *(tot Gust)* Veel geluk op uwen eerste werkdag, hé maat.

BOB: Ik hoop dat het van de eerste keer lukt en dat iedereen zich aan de afspraak houdt.

DEN HOED: Meneer, wees gerust. De Gust zal hier niet vertrekken vooraleer de laatste muis is gevangen!

BOB: Ik hoop het.

DEN HOED: Nog ne prettige werkdag allemaal. *(bij de deur fluisterend tot Gust)* Het laatste koppel muizen laten zitten hé.

GUST: Waarom?

DEN HOED: Anders vallen we zonder werk! *(vette knipoog)*

(Debbie laat Den Hoed af langs hal. Ciska komt van de keuken en nestelt zich terug in de sofa)

BOB: *(kijkt op z'n horloge)* Oei, ik moet dringend naar kantoor vertrekken. Lisa-Marie zal op mij al zitten wachten.

(Bob trekt z'n jas aan en wil met z'n diplomatenkoffer verdwijnen langs de keuken. Hij geeft Giselle nog een kusje)

BOB: *(haalt de tube P300 uit z'n diplomatenkoffer, dan tot Giselle)* Vergeet deze tube P300 niet bij in de kluis te steken, hé muizeke. En hou die muizenvanger een beetje in de gaten.

(Giselle met Bob mee af langs de keuken. Debbie komt van de hal)

DEBBIE: *(tot Gust)* Als ge iets nodig hebt dan vraagt ge 't maar aan mij.

GUST: Wie zijt gij?

DEBBIE: Ik ben Debbie, de meid.

(Gust pakt uit. Hij kiepert de zak met 100 muizenvallen leeg over de vloer)

GUST: Als de deurbel rinkelt dan kan dat mijn vrouw zijn.

DEBBIE: Komt die u helpen, of wàt?

GUST: Nee, die brengt mijne schaftzak voor deze middag.

DEBBIE: En die frigobox dan?

GUST: *(met lachje)* Daar zitten mijn versnaperingen in.

(Gust opent de frigobox en toont dat die vol bierblikjes zit. Gust trekt een blikje bier open, drinkt dat in één teug leeg en laat daarna een luide boer)

GUST: *(geeft het lege bierblikje aan Debbie)* Hier, gij krijgt ook iets.

CISKA: *(tot Gust)* Zijt gij de muizenvanger?

GUST: Jep. In levende lijve.

CISKA: En welke muizen vangt gij allemaal?

GUST: Alle soorten. Witte, zwarte, rosse, jong, oude, muizen met haar, muizen zonder haar, spitsmuizen, woelmuizen, kortom alles,... zelfs vleermuizen.

CISKA: Dan zijt gij ne straffe kerel.

GUST: Nen hele straffe, zei z'n moeder altijd.

DEBBIE: Welk werk deed gij voor dat ge muizenvanger werd?

GUST: Ik heb jaren aan den dop gestaan.

DEBBIE: Ik sta ook aan den dop.

GUST: En ge werkt hier als meid?

DEBBIE: Ja, in 't zwart.

GUST: En nu ben ik van de RVA naar het bedrijf van Den Hoed gestuurd om er te gaan werken.

DEBBIE: Dat wordt een hele aanpassing voor u. Maar wees gerust, ge moet u hier niet dood werken. Dat doe ik ook niet.

GUST: Dat was ik ook niet van plan. Ik zal op tijd mijne rust pakken, om terug in het werkritme te komen. Zo'n job vergt een heel grote aanpassing voor m'n lichaam dat "werken" helemaal niet meer gewoon is. En dan zit ik nog met ne "palletvinger".

DEBBIE: Wat is dat?

GUST: Ik heb ooit met mijne vinger eens onder een pallet gezeten.

CISKA: Ge draait dus maar op halve kracht?

GUST: Ja, ik zit ook nog met ne meniscus in m'n knie, nen tenniseleboog en een hangoor.

CISKA: Hebt ge met uw oor ergens aangehangen?

GUST: Ja, aan de pinnekesdraad, toen ik klein was.

CISKA: Beter een hangoor dan nen hangbuik want anders waart ge een varken, hihhi...!

GUST: *(kan er niet om lachen)* Heb ik een stuk van de grap gemist?

DEBBIE: Niks van aantrekken. Soms beseft ze niet wat ze uit haar voeten slaagt.

CISKA: *(tot Gust)* Ge hebt toch gene schrik van muizen?

GUST: Ik heb maar van één ding schrik en dat is van ons Frieda! Ne champetter heeft er niks aan. Zij vertrouwt mij niet en komt overal en altijd controle doen.

CISKA: 't Zal misschien nodig zijn.

GUST: Waarvoor?

CISKA: Misschien kunt ge de vrouwen niet gerust laten.

GUST: Ikke...? Laat me niet lachen. Elke vrouw is bij mij in goei handen. *(zet zich dicht bij Ciska)* Zelfs de vrouwen waarvan de versheiddatum al lang verstreken is.

CISKA: Hebt ge al eens ooit nen breipriem in uwe neus gekregen...? Als ge niet oppast kunt ge straks ook nog een "priemneus" bij op uwe lijst zetten.

GUST: *(zet zich op een stoel)* Voor de rest heb ik van niks schrik.

DEBBIE: Ik heb wel schrik, 's avonds als 't vroeg donker is, omdat ik alleen woon. Maar mijnen Duitse Herder loopt los in de tuin. Den eerste die bij mij binnen de poort komt heeft nen beet vast.

GUST: Dan zou ik uwe vrijer niet willen zijn.

DEBBIE: Ik heb gene vrijer nodig.

CISKA: Ge weet niet wat ge mist. In de winter geen kou voeten en als ge 's morgens buitenkomt en de vuilbakken zijn al tegen de straat gezet.

DEBBIE: *(tot Gust)* Wanneer zoekt gij eraan te beginnen?

GUST: Nu. Nu ga ik beginnen.

DEBBIE: Waar ergens?

GUST: Eerst hier beneden, dan op het eerste verdiep en dan pik ik de zolder en de kelder ook nog mee.

DEBBIE: Ge kunt naar de zolder via de spooktrap in de hal.

GUST: *(tracht een muizenklem op te spannen)* Numero uno...! *(tot Debbie die elke handeling van Gust nauwlettend volgt)* Gij gaat toch nie heel den tijd op mijn vingers staan kijken?

DEBBIE: Nee, ik ga nu de bedden dekken. Als er iets is of ge hebt iets nodig dan roept ge mij maar. *(af naar de slaapkamers)*

(Gust spant z'n eerste muizenklem voorzichtig op en legt die onder de kast. Daarna noteert hij de plaats van de muizenval op een briefje met het potlood dat achter z'n oren steekt)

GUST: Nummer 1 ligt onder de kast, ten Zuidoosten van de Westelijke ligging, nabij het Noorden.

(Op die manier legt hij nog ergens een muizenklem in de woonkamer. Maar bij deze gaat het mis. Gust zit met z'n vingers tussen de klem)

GUST: *(vloekt luid)* Godvernondemiljaarde..., just mijne slechte palletvinger zeg...!

CISKA: *(lacht)* Hebt ge uzelf al gevangen, haha?

GUST: Lach me niet uit gij hé!

CISKA: Ik lach als IK wil! Hebt ge dat verstaan, stukske muizenvanger dat ge daar staat.

GUST: Houdt uw wafel of ik zal uw muis ook eens vangen!

CISKA: *(dreigend met haar breipriem)* Kom maar op als ge durft...!

GUST: Maar ik denk dat dat bij u al eerder op een rat trekt.

CISKA: Praat hebt ge genoeg. Maar als al die muizen hier op 't eind van de week niet verdwenen zijn dan zal 't uwe kop kosten.

GUST: Mag ik hier nu nog efkes voortdoen, ja. Of gaat ge heel de tijd rond mijne kop zagen?

CISKA: Ik zaag als Ik wil.

GUST: Als ge nog wat hard zaagt dan zal ik seffens eens een muizenklem op uwe vuile teut zetten!

CISKA: Gij zijt al dezelfde als al die anderen hier. Wacht maar, mijnen tijd komt nog.

GUST: Nee, uwen tijd komt niet meer. Als gij niet oppast zit ge morgen al in de hel.

CISKA: Doe voort, zagepiet.

GUST: *(bekijkt de deur naar de hal)* Hier moet ik er ook nog een leggen, dat voel ik.

(Gust kruipt op handen en knieën en spant voorzichtig de muizenklem op. Maar hij merkt niet dat Ciska stiekem achter hem komt staan en plots met haar wandelstok op z'n kont slaat, waardoor de klem afspringt en Gust er met z'n vingers tussensteekt. Ciska lacht zich te pletter. Gust wil op Ciska stuiken en haar een lesje leren in hoffelijkheid)

GUST: *(dreigend)* En als gij mij nog ene keer...

(Maar Giselle komt net op dat moment van de keuken met een dienblad waarop koffie en koekjes staan)

GISELLE: *(haar oog valt op een dreigende Gust)* Scheelt er iets...?

GUST: *(overdreven vriendelijk)* Neenee madam.

GISELLE: Waarom staat gij dan zo met uw handen omhoog?

GUST: Oh, ik wou uw moeder just embrasseren.

GISELLE: En de reden?

GUST: Ze... ze zegt... *(verzint dan snel)* Ze zegt dat ze vandaag verjaart.

GISELLE: Ma, waarom zegt gij zoiets? Ge zijt verleden maand pas verjaard.

CISKA: Ik heb niks gezegd.

GISELLE: Kom Gust, zet u. Ik trakteer met koffie en koekjes.

GUST: Ge zijt wel vriendelijk voor mij, hé madam.

GISELLE: Vindt ge?

GUST: Ja, en dat kunt ge van uwe vent niet zeggen.

GISELLE: Nee, Bob heeft het niet zo begrepen op muizenvangers.

GUST: Hij heeft het toch geschopt tot directeur.

GISELLE: Ach, die fabriek heeft hij van z'n ouders geërfd. En had ik er 10 jaar geleden mijn spaargeld niet ingepompt dan was NV De Naaier nu failliet geweest.

(Giselle en Gust zetten zich beiden aan tafel)

CISKA: Giselle, laat die muizenvanger gerust dan kan 'm eindelijk eens wat voortwerken.

GISELLE: *(tot Gust)* Naar ons ma moet ge niet luisteren. Ze is een beetje..., in hare kop..., ge verstaat dat wel hé.

CISKA: Als ik 't in mijn kop heb, waar hebt gij 't dan?

GISELLE: *(pusht Ciska)* Kom ma, ga meer eens efkes naar de keuken.

CISKA: Als er gesnoept wordt dan moet ik altijd naar de keuken.

GUST: We zullen voor u wel een koekske bewaren.

(Ciska af naar de keuken)

GUST: Ge woont hier nochtans schoon. Ik zou wel gelukkig kunnen zijn in zo'n rijkelijk huis.

GISELLE: Maar IK ben niet gelukkig.

GUST: Dat dacht ik al. Met zo'n bullebak van ne vent is da niet moeilijk.

GISELLE: Bob en ik zijn precies 20 jaar getrouwd, en nu is 't vuur eruit. De liefde is op, gedaan, de boeken dicht, Schluss...!

GUST: Zo maar in ene keer?

GISELLE: Ik heb een sterk vermoeden dat hij een relatie heeft met zijn secretaresse Lisa-Marie.

GUST: Oh, de gluiperd pikt van twee wallekes mee. En waarom denkt gij dat?

GISELLE: De naam van z'n secretaresse komt wat dikwijls over z'n lippen. Ik mag doen of laten wat ik wil, die Lisa-Marie doet altijd alles beter dan ik.

GUST: Daar weet ik een goei remedie tegen.

GISELLE: En dat is...?

GUST: Dan moet gij hetzelfde spelleke spelen om den Bob uit z'n schelp te lokken.

GISELLE: Ge hebt gelijk. Zèg, gij kent daar zoveel van?

GUST: Ja, ik heb heel wat mensenkennis. Méér dan muizenkennis. Eigenlijk doe ik dit werk niet gere, maar ik moet van den RVA. Mijn maten gingen vandaag biljarten zonder mij. Ze zullen me missen.

GISELLE: Ocharme, ik heb medelijden met u.

GUST: Wat ze nen dopper toch kunnen aandoen, hé madam. (*plots*) Tiens, daar liep een muis!

GISELLE: Waar...?

GUST: Daar...?

(Giselle springt van schrik op de tafel. Ciska komt van de keuken)

CISKA: Daar zit een muis in de pompbak. Maar 't is niet erg want ik heb ze verzopen. Wilt ge ze eens zien? Hier is ze...! (*toont de dooie muis. Ze bengelt tussen haar duim en wijsvinger*)

GISELLE: Ma, ga met dat vies ding terug naar de keuken, en was direct uw handen!

(Ciska terug af naar de keuken. Debbie komt krijsend binnengelopen van de slaapkamers)

DEBBIE: Madam, daar liepen 3 muizen door de gang.

GUST: Da's nog 1 te weinig. Anders konden ze gaan kaarten.

DEBBIE: (*tot Giselle*) Waarom staat madam op de tafel?

GISELLE: Omdat hier ook net weer een muis door het huis liep.

GUST: (*wijst*) Daar loopt er nog een...!

DEBBIE: (*kruipt krijsend bij op de tafel*) Gust, doe iets...!

GUST: (*zet zich aan tafel*) Ik zal beginnen met mijne koffie uit te drinken.

DEBBIE: Vang die muizen dan!

GUST: Daar begin ik seffens aan.

DEBBIE: Of hebt gij ook schrik?

GUST: Ik, ik heb van niks schrik!

(Deurbel rinkelt)

GUST: Ik denk dat er iemand aan de voordeur staat.

GISELLE: Wie gaat er opendoen?

DEBBIE: Ikke niet.

GISELLE: En ik ook niet.

GUST: Dan zal ik maar gaan zekers. (*af naar de hal*)

DEBBIE: Het waren 3 dikke muizen.

GISELLE: Het waren toch geen ratten?

DEBBIE: Ik ken 't verschil niet.

GISELLE: Dan zullen 't wel ratten geweest zijn want die zijn allemaal dik.

DEBBIE: (*in alle staten*) Ooooh madam, ik heb zone schrik...!

GISELLE: Als ze maar niet op tafel kruipen.

DEBBIE: Op tafel...? Waar op tafel...?

GISELLE: Hier.

DEBBIE: (*krijst heel de buurt bijeen*) lèèèèèè...!

(Gust keert weer van de hal, hij verstoppt snel z'n frigobox met bier achter de kast. Dan komt Frieda van de hal. Het is een bazig type en draagt een zware frigobox)

FRIEDA: *(tot Gust)* Ik heb uwe schaftzak bij. Pak eens over, tamme duvel!

GUST: *(pakt de frigobox over van Frieda)* Eindelijk kan ik gaan eten. *(stelt haar voor)* Mag ik u voorstellen, mijn vrouw Frieda.

FRIEDA: Waarom staan die twee vrouwen op tafel?

GISELLE: Hebt gij dan geen schrik van muizen?

FRIEDA: Ik heb van niks schrik. Hé Gust...?

GUST: Nee.

FRIEDA: Nee wie...?

GUST: Nee Frieda.

(Gust blijkt plots een schoothondje voor Frieda. Debbie en Giselle komen voorzichtig van de tafel)

FRIEDA: Ik kom eens kijken wat mijne vent hier aan 't uitsteken is. Niet veel precies, zo op 't eerste oog te zien.

GUST: Ik ben ook nog maar just hier.

GISELLE: *(tot Frieda)* Ik hoor dat gij dagelijks controle doet bij uwe man?

FRIEDA: Ja, dat is soms wel nodig. Hé Gust...?

GUST: Ja.

FRIEDA: Ja wie...?

GUST: Ja Frieda.

FRIEDA: Ik hoop dat mijne Gust u niet te veel last bezorgt.

GISELLE: Neenee.

FRIEDA: Als 'm iets doet wat u niet aanstaat dan belt ge mij maar en dan kom ik 'm direct halen. *(geeft briefje aan Debbie)* Dit is mijne GSM-nummer.

DEBBIE: Is uwe Gust dan zo speciaal omdat ge hem niet vertrouwt?

FRIEDA: Wacht maar, gij kent mijne Gust nog niet!

GISELLE: Op die 20 minuten dat we hem kennen hebben we toch nog niks aan te merken.

FRIEDA: Geef hem geen alcohol want dan leert ge 'm pas ècht kennen.

GISELLE: Hier krijgt hij geen alcohol.

DEBBIE: Doet hij raar dingen als 'm gedronken heeft?

FRIEDA: Hij is z'n eigen niet meer als 'm gedronken heeft. Dan haalt 'm allerlei toeren uit. Is 't soms niet waar, Gust?

GUST: Ja.

FRIEDA: Ja wie...?

GUST: Ja Frieda.

FRIEDA: Als 'm zat is wordt 'm nen hele andere mens. Dan kent 'm z'n eigen kracht niet meer. 't Zal niet den eerste keer zijn dat ik dat zat varken ergens moet gaan ophalen met de kruitwagen.

GISELLE: *(plots)* Daar loopt een muis...!

FRIEDA: *(ploft haar voet zondermeer op de muis en draait met haar schoenzool)* Voilà..., die kan den Brabançonne ook niet meer zingen. *(raapt de muis bij de staart op en toont ze)* Dat schiet er nog over van uw muis. Wat moet ik

ermee doen? *(tot Debbie)* Aan u geven?
 DEBBIE: *(deinst achteruit)* Nee...! Doe dat ding weg...!
 FRIEDA: *(dropt de dode muis dan maar in de frigobox van Gust)* Gij pakt die straks toch mee naar Den Hoed hé.
 GUST: *(wil protesteren)* Zèg héla, madammeke...!
 FRIEDA: *(zet stap dichterbij Gust, dan dreigend met haar handtas)* Heu...? Wat wilt ge zeggen...?
 GUST: *(bindt in)* Niks!
 FRIEDA: Zorg dat ik geen klachten hoor, hé maat.
 GUST: Okee.
 FRIEDA: Okee wie...?
 GUST: Okee Frieda!
 FRIEDA: Allé, nog ne goeiendag allemaal. Ik zal de deur wel vinden. *(tot Gust)* En op uw gemak gij hé...! *(af langs hal)*

(Gust maakt achter haar rug nog een lelijk gebaar van "de boom in" naar Frieda)

DEBBIE: Amaai, gij hebt 't ook niet getroffen met uwen halve trouwboek. Die is nog erger dan ne chef bij 't leger.
 GUST: Nee, ik had beter in mijn broek gescheten dan met zoiets te trouwen. Met het uitkuisen was ik er vanaf geweest, en nu zit ik er mee!
 DEBBIE: *(ad frigobox)* Allé, ge kunt nu toch gaan eten. *(licht de superzware frigobox even van de grond)* Wat zit daar in? Kasseien...?
 GUST: Nee, alleen m'n eten.
 DEBBIE: Is dat maar voor ene man?
 GUST: *(tikt op z'n borst)* Ja, voor den deze.
 DEBBIE: Kunt gij nog wel iets verdienen vandaag?
 GUST: Dames, sorry maar nu gaan we er een uur de riem afleggen want Nonkel Gust gaat eten.

(Gust zet zich aan tafel en laadt z'n frigobox uit. Heel de tafel staat vol met tubeware-potjes, etc. Hij zet er ook nog enkele bierblikjes bij die hij uit z'n eerste frigobox haalt)

GISELLE: *(tot Gust)* We zullen u efkes alleen laten.
 DEBBIE: Ik moet eerst nog een artikel uit de gazet knippen, madam.

(Giselle af naar de slaapkamers. Debbie zet zich bij aan tafel, bladert door de krant en zoekt het bewuste artikel)

DEBBIE: Daar staat ne foto in de gazet van mijne Max en die moet ik hebben.
 GUST: Ik dacht dat ge gene vent had?
 DEBBIE: Max is mijnen Duitse Herder.

(Terwijl Gust met een mes schijfjes van een rookworst snijdt en in z'n mond propt komt Ciska van de keuken)

CISKA: *(tot Gust)* Mag ik ook eens bijten van uwe rookworst?

DEBBIE: Moeder Ciska, zoiets vraagt ge toch niet zeker.

CISKA: Nee Joske, het eten dat gij voor mij kookt zal beter zijn. Dat eten zelfs de varkens nog niet op.

DEBBIE: Amaai merci, voor 't compliment.

CISKA: Dat is gere gedaan, Joske.

GUST: Waarom noemt die u "Joske"? Tegen mij zegt ge dat ge "Debbie" heet.

DEBBIE: Misschien zie ik er wel uit als ne vent.

GUST: *(wrijft over z'n borst, doelend op Debbie's buste)* Ik heb dan toch een ander gedacht.

(Gust snijdt een schijfje van de rookworst en geeft dat aan Ciska)

CISKA: Merci. *(tot Debbie)* Dat is nogal wat beter dan den bocht die gij elke dag gereed maakt.

DEBBIE: *(toont Gust het artikel van haar hond)* Dat is mijnen hond. Hij heeft verleden zondag den derde prijs behaald op het clubkampioenschap. Nu moet ik nog een schaar vinden.

GUST: Daar heb ik geen schaar voor nodig.

(Gust helpt Debbie het artikel uit de krant snijden met z'n mes. Achteraf blijkt er een gat in het tafellaken te zitten)

DEBBIE: *(toont het kapotte tafellaken)* Ge hebt een schoon kaderke gemaakt.

GUST: Maar ge hebt nu toch uwe foto.

DEBBIE: Ik begin uw Frieda stilaan te begrijpen. Hoe moet ik dat gaan uitleggen aan madam...?

GUST: Zeg maar dat mijn mes te scherp was.

DEBBIE: *(haalt briefje van Frieda uit haar schort)* Of moet ik eens bellen naar deze GSM-nummer...?

GUST: *(bindt in)* Nee, niet doen!

DEBBIE: Daar hebt ge wel schrik van, hé maat.

GUST: *(ziet maar één uitweg, dan plots)* Daar loopt weer een muis...!

(Debbie vlucht onder luid gekrijs naar de keuken. Gust lacht geniepig)

GUST: *(tot Ciska)* Nog een stukske van mijne worst, moemoe?

CISKA: Kunt ge da velleke wat achteruit doen want dat gaat anders tussen m'n tanden kruipen?

GUST: Wil ik eens wat zeggen, ik denk dat gij en ik nog goei maten gaan worden.

CISKA: *(ad blikje bier)* Mag ik ook eens drinken?

GUST: Zoveel als ge wilt. Mijne frigobox zit nog vol.

(Gust trekt een bierblikje open voor Ciska. Zij drinkt en laat daarna een luide boer)

GUST: Geef die koe nog een biet.

CISKA: Amaai, dat smaakt. Gij zijt nu eens ne vent naar mijn hart, kunt ge dat geloven.

GUST: *(gooit een stukje worst onder de kast)* Allé, nu hebben de muizen ook eten,

haha. (met lachje)

CISKA: *(lacht met Gust mee en toost)* Schol!

GUST: *(op rijm)* Ja, en als ge niet drinkt dan blijft 'm vol.

(Ze gieren van de pret, maar net als Gust wil drinken slaat Ciska hem vol enthousiasme op de rug)

CISKA: Gij zijt precies wel ne plezante hé.

DOEK

TWEEDE BEDRIJF (ENKELE DAGEN LATER)

(Er ligt een ander tafellaken op tafel. Op de achtergrond staan twee frigoboxen. Debbie stoft af. Giselle bestudeert een formulier)

GISELLE: *(tot Debbie)* Kunt jij het oud papier buitenzetten want de vuilkar komt vandaag?

DEBBIE: Komt in orde, madam.

(Debbie verzamelt alle kranten, weekbladen en reclame)

GISELLE: Waar zit ons ma?

DEBBIE: Ik zou 't niet weten, madam.

GISELLE: Ga haar dan maar eens zoeken. En waar zit die muizenvanger?

DEBBIE: Die zoekt zich te pletter naar de 100 muizenvallen.

GISELLE: Jamaar, die is al drie dagen aan 't zoeken naar z'n muizenvallen.

DEBBIE: Hij zit met een probleem, madam. Hij is z'n briefke kwijt met de plaatsen waar de muizenklemmen lagen. *(af naar keuken met een hoop kranten en papierwerk onder haar arm)*

(Gust komt uitgeblust van de slaapkamers en laat een diepe zucht)

GISELLE: En lukt het zo'n beetje, Gust?

GUST: Niet echt, madam. Van de 100 muizenklemmen heb ik er maar 6 teruggevonden.

GISELLE: Daar gaat Bob niet mee kunnen lachen, maatje.

GUST: Ik heb genoteerd waar de klemmen liggen, maar ik ben dat briefke kwijt.

GISELLE: En hebt ge enig vermoeden waar het gebleven is?

GUST: Ik zou 't niet weten.

GISELLE: Het stak toch niet tussen de gazetten?

GUST: Ja begot, dat zou goed kunnen. Waar zijn die gazetten naartoe? Gisteren lagen hier nog gazetten.

GISELLE: Die heeft Debbie net op straat gezet.

GUST: Oei...!

GISELLE: *(roept aan de keukendeur)* Debbie...?

(Debbie komt van de keuken)

GISELLE: Hebt ge 't oud papier al buiten gezet?

DEBBIE: Ja madam. Dat had ge toch gevraagd hé.

GISELLE: Haal dat eens rap terug alstublieft.

DEBBIE: Dat zal niet meer gaan want de vuilkar is just gepasseerd.

GUST: Ik ga nog wat voort zoeken naar mijn briefke. Misschien ligt het ergens in de studeerkamer. *(af naar de studeerkamer)*

GISELLE: Hebt ge ons ma al gevonden?

DEBBIE: Nee, en ik heb ze ook niet meegegeven met de vuilkar.

GISELLE: Ze is toch niet weggelopen?

DEBBIE: Als ze weggelopen is dan zou ik er toch eens sterk over nadenken om haar naar een rusthuis te brengen, madam.

GISELLE: Ons ma gaat niet naar een rusthuis zolang ik hier woon, Debbie. Kom, zoek nu maar voort.

DEBBIE: Madam, ik heb heel het huis al op zijne kop gezet.

GISELLE: Doe dat nog maar eens dan.

DEBBIE: Ik zal eerst eens gaan vragen aan de burenen of zij uw ma gezien hebben.
(af naar de keuken)

(Giselle opent de kast om nog wat snoepjes in haar mond te droppen, maar als ze in de keuken iets hoort sluit ze snel de kast weer. Bob komt thuis van kantoor met z'n diplomatenkoffer via keuken)

BOB: Dag muizeke. *(geeft Giselle een snel kusje)*

GISELLE: Is dat alles wat ik krijg?

BOB: Is dat niet genoeg?

GISELLE: Bob, ik ben wel uw vrouw hé. Vroeger pakte ge me eens goed vast toen ge van kantoor thuiskwam.

BOB: Giselle, ge moet begrijpen dat er voor mij nu belangrijker dingen op de agenda staan. Trouwens, morgen komt er een Chinese delegatie het bedrijf bezoeken. Ze blijven enkele dagen. Waar gaan we hen laten logeren?

GISELLE: In een hotel zeker.

BOB: Is het niet beter dat we hen hier bij ons thuis uitnodigen? Dat is meer familialer en dat kan een vet contract opleveren.

GISELLE: We hebben maar twee logeerkamers. Hoeveel Chinezen komen er?

BOB: Dat is niet meegedeeld. Nee, we gaan hen opvangen alsof ze thuis zijn.

GISELLE: Ge weet dat ik niet graag Chinees eet hé.

BOB: Voor ene keer moet ge maar eens op uw tanden bijten.

GISELLE: Van Chinees eten word ik ziek, Bob.

BOB: Okee, dan eet gij maar nen boterham met kaas en dan zal ik dat contract wel kwijtspelen, door uw schuld. Is 't dat wat ge wilt...?

GISELLE: *(liefjes)* Hebt ge zin om vanavond ergens lekker te gaan dineren, zo gezellig met ons tweetjes bij kaarslicht en een goeie fles wijn?

BOB: En uw ma dan?

GISELLE: We vragen Debbie om een uurtje of twee op haar te passen.

BOB: Nee, ik heb geen tijd. Ik moet nog naar de vergadering van de rotaryclub.

GISELLE: Die rotaryclub is toch niet belangrijk.

BOB: Ik heb ook recht op wat amusement na die hectische dagen van de laatste tijd.

GISELLE: Okee dan, als meneer niet wilt.

BOB: Waar zit Debbie?

GISELLE: Zij is ons ma zoeken, want die lijkt plots van de aardbol verdwenen.

BOB: Een schoon opruiming, als ge 't mij vraagt.

GISELLE: *(berispt)* En zo praat ge niet over ons ma!

BOB: *(stuit op de frigobox van Gust)* Wat is dat hier...? Is die muizenvanger nu nog niet weg?

GISELLE: Nee, hij wilt z'n werk goed doen en blijft daarom nog even.

BOB: Die muizenvanger is al 2 dagen te lang hier. Dat ze maar goed beseffen dat ze hun bonus van 2.000 euro kunnen terugbetalen! Zeg maar dat Bob De Naaier dat gezegd heeft.

GISELLE: *(boos)* Gij hebt inderdaad ne verkeerde familienaam. Gij zijt gene Naaier,

gij zijt ne vastgeroeste egotripper. Ofwel gaat ge achter mijne rug naaien met die tuttebel van een Lisa-Marie!

BOB: Lisa-Marie is geen tuttebel en Lisa-Marie begrijpt mij tenminste. Gij wilt mij niet begrijpen. *(af naar de slaapkamers)*

(Gust op van de studeerkamer)

GUST: Nonde nonde nondemiljaar..., daar ligt da briefke ook niet. Hoe is dat toch mogelijk zèg!

GISELLE: Misschien hebben de muizen uw briefke opgegeten. Zet u, dan zal ik eens iets halen in de keuken.

GUST: Ne mens zou er nog depressief van worden.

GISELLE: Och Gust, daar zijn belangrijker dingen in 't leven dan muizen.

GUST: Ik had nooit bij Den Hoed mogen beginnen als muizenvanger.

GISELLE: Uw kopke niet zo rap laten hangen. Voor alles is er een oplossing. Kom, zet u aan tafel. *(af naar de keuken)*

(Gust zet zich aan tafel. Giselle keert weer van keuken met een schotel verse koekjes)

GISELLE: Eens proeven?

GUST: *(proeft)* HmMMM, lekker. Zelf gebakken, madam?

GISELLE: Nee, Debbie heeft die gebakken.

GUST: En gij eet ze op?

GISELLE: Ja, maar dat mag Bob niet weten.

GUST: Waarom niet?

GISELLE: Weet ge dat ik elke dag mijn gewicht moet noteren, zodat Bob constant kan volgen hoe mijn dieet verloopt.

GUST: Is die zot geworden?

GISELLE: Maar ik trek me er niet veel van aan.

(Als toemaatje steekt Giselle haar hand nog eens snel in de snoepdoos in de kast)

GISELLE: HmMMMMM..., waarom hebben ze die dingen ook zo lekker gemaakt? *(presenteert)* Ook een snoepke?

GUST: Nee, ik heb liever een snoepke uit mijne frigobox.

GISELLE: Kunt gij zwijgen tegen Bob?

GUST: Gelijk een graf.

GISELLE: Het gewicht dat ik elke dag noteer, klopt niet. Ik weeg 7 kilo zwaarder, maar dat mag Bob niet weten. *(schenkt voor hen beiden koffie uit)* Weet ge dat Bob mij verwaarloost!

GUST: Proficiat.

GISELLE: En een vrouw van mijne leeftijd kan toch niet zonder liefde hé.

GUST: Tegen wie da ge 't zegt.

GISELLE: Hij heeft mij al maanden niet meer aangeraakt.

GUST: Oei, dat wordt gevaarlijk, madam.

GISELLE: Ik vraag me soms af waarom wij dan nog bij elkaar blijven. In mijn toestand is er rap een scheve schaats gereden hé. Bijvoorbeeld met u.

GUST: Dat zal niet lukken, madam.

GISELLE: En waarom niet?

GUST: Ik kan niet schaatsen.

GISELLE: Nee, maar gij begrijpt mijn probleem toch heel goed, neem ik aan.

GUST: Ik begrijp u volkomen, madam.

GISELLE: Waarom begrijpt Bob mij dan niet?

GUST: Omdat uwen Bob nen uil is. Zo'n pronte vrouw als gij mag hij toch niet verwaarlozen hé.

GISELLE: Vindt gij mij een mooie vrouw, Gust?

GUST: Amaai nogal niet. Dat had ik al gezien van den eerste dag toen ik hier binnen kwam.

GISELLE: Gust, gij lijkt mij ne man van goud.

GUST: Dat zei zijn moeder ook altijd.

GISELLE: En dan moet ge weten dat wij in 't geld zwemmen. Ik heb alles wat mijn hartje lust. Vraag ik morgen een Porsche Carrera dan krijg ik die. Vraag ik overmorgen een nieuw zwembad met alles er op en eraan dan krijg ik van Bob een nieuw zwembad.

GUST: Maar meer dan een kuske kan 'm u niet geven?

GISELLE: Just Gust. Kunt ge geloven dat ik al die luxe kotsbeu ben en weer gewoon wil leven.

GUST: (*presenteert*) Wil ik nog wat koffie uitschenken?

GISELLE: Nee, bedankt.

GUST: (*presenteert*) Een koekske?

GISELLE: Nee. (*met verliefde blik*) Ik vind u ne lieve en charmante man.

GUST: Dat vindt mijn Frieda toch niet. Als wij bijeen zijn dan is het constant ambras en durven de braadpannen al eens door 't huis vliegen. Waarom denkt ge dat ik altijd ging biljarten toen ik stempelde? Ne mens wordt zot van Frieda's gezaag. Voor de rest zit ik in mijne vrije tijd altijd op m'n duivenkot.

GISELLE: Dan is 't bij u ook geen grote kermis 's avonds in bed?

GUST: Ge bedoelt seks?

GISELLE: Ja.

GUST: Nee, dat is in 't bed kruipen en direct slapen, hé madam.

GISELLE: Ik ken dat gevoel ook.

GUST: Komt daar nog bij dat wij altijd lepeltje lepeltje slapen. En als ik 's morgens opsta zit de voorkant van mijn onderbroek altijd onder de sproeten. Van wie komt dat denkt ge? Nee, ons Frieda is voor niks gegeneerd.

GISELLE: Dus bij u is 't vet ook van de soep?

GUST: Onze va was nen andere kerel. Die fabriceerde 14 kinderen op 15 jaar tijd.

GISELLE: Dan heeft hij één jaar overgeslagen?

GUST: Ja, toen heeft 'm een heel jaar in de kliniek gelegen met zijne slechte rug.

GISELLE: De traditie gaat toch voort van vader op zoon, wordt gezegd.

GUST: Jamaar, ik ben eens met mijn traditie achter nen tak van nen boom blijven hangen en toen is 't misgegaan met mijn traditie.

GISELLE: En kan Viagra dat probleem niet oplossen?

GUST: Madam, ik wou eens ne keer zone viagra pakken, maar dat pilleke viel op de grond en mijnen hond was ermee riebedebie. De Viagra werkte nochtans goed want mijnen hond heeft drie weken rondgelopen met zijne staart omhoog!

GISELLE: Uw gevoel voor humor spreekt me ook aan.

GUST: Madam, ik wil er niks mee bedoelen, maar ne mens zou op tijd en stond eens op een ander ne patat moeten gaan meesteken.

GISELLE: *(legt haar hand liefjes op die van Gust)* Daar is het nog niet te laat voor, Gust.

(Giselle opent het bovenste knopje van haar blouse en presenteert de schotel koekjes aan Gust, en wel zó dat haar borsten op de schotel rusten)

GISELLE: Soms moet ne mens pakken wat hem op een schotelkje wordt aangeboden.

GUST: *(wat onwennig)* Ja, ik ga nog een koekske pakken. *(neemt nog een koekje)* Hebt ge geen hobby's?

GISELLE: Jawel, ik ga vaak tennissen.

GUST: Tennissen...? Daar ken ik niks van.

GISELLE: Oh nee? Ik zal 't u eens leren.

(Giselle haalt een tennisraket uit de kast)

GISELLE: Dit is de tennisraket van Bob. Ga hier nu maar eens staan en pak die raket vast.

(Gust zet zich in houding. Giselle gaat héél dicht achter hem aan staan. Ze leunt met haar buik tegen zijn rug. Gust krijgt duidelijk het gevoel dat Giselle weldra handtastelijk gaat worden)

GISELLE: Stel dat uw tegenspeler de bal opslaat, dan zwaait ge zo met uw raket... *(krijgt de neiging om Gust te kussen, maar Gust weigert alsnog)*

GUST: Madam, ik sla den bal liever zelf op.

GISELLE: Okee. *(haalt een tennisbal uit de kast)* Alstublieft. Sla maar op dan.

GUST: En als die bal naar de keuken vliegt en daar door de venster gaat?

GISELLE: Zo erg zal 't niet zijn zeker.

(Gust slaat de tennisbal onderhands op, maar hij raakt de grond met z'n raket en die breekt middendoor)

GUST: Sorry.

GISELLE: Dat is niet erg. Dat was Bob z'n beste raket maar.

GUST: Oei...!

GISELLE: Ik krijg precies plots een verrekking in mijne nek. *(maakt haar reeds nek bloot)* Kunt gij mij eens een nekmassage geven?

GUST: Ja, ik kan dat. Maar als uwe vent binnenkomt dan vermoordt 'm mij.

(Gust wil eraan beginnen, maar plots horen we een pijnkreet van Bob op de slaapkamers, daarna een luide vloek)

BOB: *(OFF luid vanuit slaapkamers)* Potverdomme hé...!

(Bob boos op van slaapkamers met een muizenklem rond z'n vingers)

BOB: *(woedend tot Gust)* Wat is dat hier rond mijne vinger, vriend?

GUST: Is dat een strikvraag, meneer?

BOB: Na twee dagen zou dat hier opgelost zijn. Ge zijt hier nu bijna een week en wat hebben we? Nog meer problemen. Maar dit gaat zo snel mogelijk opgelost worden of ik doe u en Den Hoed een proces aan...! Hoe ver staat ge met het muizenvangen?

GUST: Van de 100 muizenklemmen heb ik er maar 6 teruggevonden! *(ad hand van Bob)* Nu al 7, nog 93 stuks dus. *(wil de klem van Bob z'n vingers trekken)*

BOB: En blijf van m'n hand af...!

GUST: Ik heb genoteerd waar de klemmen liggen, maar ik ben mijn briefke kwijt.

BOB: Okee, dan moogt ge nu op zoek gaan naar die andere 94.

GUST: Dat gaat tijd en geld kosten.

BOB: Dat interesseert me niet. Die muizenklemmen MOETEN hier weg.

GUST: Ik kan niet toveren hé.

BOB: Giselle, bel eens direct naar Den Hoed en zeg hem dat hij nen andere muizenvanger naar hier moet sturen!

GISELLE: Dan zijt ge uw voorschot wel kwijt, hé Bob...!

BOB: Kan het nog erger dan nu? Ge moogt niks aanraken of ge zit met uw vingers in een muizenklem!

GUST: Wel, als ge dat nog 93 keren doet dan is mijn probleem toch opgelost.

BOB: Gaat gij mij nog uitlachen ook? Buiten gij...! *(pusht Gust richting hal)*

GISELLE: *(gooit zich voor de deur)* Nee, ik wil dat Gust blijft!

(Bob en Giselle blijven beiden gelijktijdig aan een arm van Gust trekken)

BOB: Nee, hij moet weg...!

GISELLE: Blijven...!

BOB: Weg, zeg ik...!

GISELLE: En ik zeg, blijven...!

GUST: Als ge nog efkes blijft trekken dan kunt ge mij straks gewoon onder de deur schuiven.

BOB: *(furieus tot Giselle)* Okee dan, maar GIJ zorgt ervoor dat al die muizenklemmen van de eerste tot de laatste hier zo snel mogelijk verdwijnen!

GISELLE: Héla meneer, een beetje temperen alstublieft? Uwe kop ziet zo rood als een kalkoen. Seffens krijgt ge 't nog aan uwen tikker! Gij zijt uzelf niet meer. Als de beheerraad van NV De Naaier u zo ziet reageren dan stoppen ze u in de psychiatrie.

BOB: *(kalmeert nu toch)* Sorry Giselle.

(Bob schenkt zich een whisky uit en drinkt)

BOB: Ge moet mij begrijpen, Giselle. Ik zit de laatste dagen onder enorme stress. Morgen komen die Chinezen, er is een overvloed aan muizen, we hebben hier nen demmelaar van ne muizenvanger in huis, en op de koop toe heeft er gisteren nog nen Duitse Herdershond in m'n been gebeten. *(ontdekt z'n kapotte tennisraket)* En wat is dat hier...? Mijn beste tennisraket naar de vaantjes. Wie heeft dat gedaan...?

GUST: *(wil er stil vanuit muizen)* Ik zal maar weer eens op zoek gaan naar de

muizenklemmen zeker. *(af naar de slaapkamers)*
 BOB: *(laat zich uitgeblust op de sofa vallen)* Oooh, ik haat die muizenvanger. Ik wil die hier zo snel mogelijk weg.
 GISELLE: En ik wil dat hij blijft. Gust is ook maar ne mens van vlees en bloed die van 8 tot 5 werkt voor zijne kost.
 BOB: Die Gust is ne lompe boer die niks kan.
 GISELLE: Ze zijn allemaal niet zo slim als gij.
 BOB: *(dan plots)* Waarom staat dat bovenste knoopje van uw blouse open...?
 GISELLE: Ach, dat moet dan toevallig gebeurd zijn.
 BOB: Ik zou maar oppassen met die muizenvanger. Zo'n gasten hebben dikwijls niet veel nodig om te ontploffen.
 GISELLE: *(legt zich over Bob in de sofa)* Kom, een kusje alstublieft.

(Bob geeft haar een snel kusje)

GISELLE: En nu een stevige tongkus.
 BOB: *(richt zich plots op)* Giselle, zijt gij bijgekomen?
 GISELLE: Nee, waarom?
 BOB: Ik voel dat ge zwaarder zijt geworden.
 GISELLE: Dat kan niet, ik vast elke dag. In de winkel vragen ze mij al of ik bij de salaadclub ben omdat ik zoveel afval.
 BOB: En toch voelt ge zwaarder aan als ge op mij ligt.
 GISELLE: Dat is maar een gedacht.
 BOB: Okee, dan ge gaat vanaf nu uw gewicht ook achter de komma noteren. En vasten zegt ge, waarom staat die schotel koekjes dan op tafel?
 GISELLE: Voor Gust.
 BOB: Ge moet die onnozele muizenvanger niks geven.
 GISELLE: Nu gaan we 't krijgen. Behandelt gij uw 300 werknemers ook op die manier?
 BOB: Mijn werknemers werken voor hun loon. Die muizenvanger doet hier niks dan wat koekjes eten en koffie drinken. Ik moet Den Hoed daar wel 5.000 euro voor betalen hé.
 GISELLE: Die 5.000 euro kan er wel af zeker.
 BOB: Wie heeft mijn beste tennisraket kapot gedaan? Die muizenvanger is daar toch niet aan geweest...?
 GISELLE: Daar antwoord ik niet op.
 BOB: Waarom niet?
 GISELLE: Omdat gij nu te erg over uw toeren zijt.
 BOB: Straks gaat ge me nog vertellen dat ge die muizenvanger liever ziet dan mij.
(veert recht uit de sofa) Ik ga nog wat Chinees studeren. *(af naar de studeerkamer)*
 GISELLE: *(bij zichzelf maar toch te luid)* Ik zie hem inderdaad liever dan u, meneer de Naaier.
 BOB: *(steekt z'n hoofd terug binnen)* Wat was dat daar achter mijne rug...?
 GISELLE: Niks, niks...! *(met geforceerde glimlach)* Dat was Chinees.

(Bob weer af naar de studeerkamer)

GISELLE: *(steekt obsceen haar middelvinger naar de deur)* Daar se, meneer De

Naaier...!

(Debbie op van de keuken)

DEBBIE: Madam, ik ben bij de buren langs geweest en niemand heeft moeder Ciska gezien. Dus moet ze hier nog ergens rondlopen.

GISELLE: Ga nog eens op de slaapkamers kijken, en ook in de logeerkamers. En als ze daar niet is dan ook op de zolder.

DEBBIE: Op de zolder durf ik niet komen, madam. Daar zitten nog meer muizen.

GISELLE: Ga daar toch maar eens kijken.

(Debbie wil af naar de slaapkamers. Als ze wil binnengaan kom Gust net van de slaapkamers)

GUST: *(laat haar bewust schrikken)* Piep piep...!

DEBBIE: *(schrikt)* Ooooooh...!

(Debbie kijkt Gust héél boos aan en dan af naar de slaapkamers)

GUST: *(klagend tot Giselle)* 't Is een ramp, 't is een ramp! Ik kan niks meer van die muizenklemmen terugvinden.

GISELLE: Wilt ge nog koffie?

GUST: Nee.

GISELLE: Een snoepje uit de snoepjespot?

GUST: Nee.

(Giselle snoept uit de snoepjespot en zet de pot terug in de kast)

GUST: Ik zal van MIJN snoepkes wel eens proeven. *(opent z'n frigobox, maar de bierblikjes die er nog insteken blijken allemaal leeg te zijn, dan verwonderd)* Hoe kan dat...? *(kapt z'n frigobox leeg)* Wie heeft al mijn blikjes bier leeggedronken...?

GISELLE: Dat begrijp ik niet. Daar is hier niemand in huis die bier drinkt.

(Debbie op van de slaapkamers met een dronken Ciska die duidelijk moet ondersteund worden)

DEBBIE: Madam, kijk eens wat ik in de logeerkamer gevonden heb!

CISKA: *(hikt, dan met dubbele tong)* Moemoe is zat...! Ze heeft teveel gedronken.

GUST: *(tot Giselle ad dronken Ciska)* En gij die dacht dat hier niemand bier dronk. Ge ziet toch wat ge ziet. Uw moeder is zo zat als een kanon.

CISKA: *(tot Gust)* Weet gij wel dat ge ne mottige kop hebt? *(Ciska schatert om Gust, slaat enthousiast op z'n rug en laat luide boeren)*

GISELLE: *(berispt)* Ma, ge moest verlegen zijn, u zo bezatten!

CISKA: *(waggelend op haar benen)* Héla, en gij moet... *(maakt gebaartje van zwijgen met bijhorend geluidje)*

DEBBIE: Wat gaan we ermee doen, madam?

GISELLE: Drop ze maar in de sofa, dan kan ze daar haar roes uitslapen.

CISKA: *(tot Debbie)* Komt gij dan bij mij liggen, Joske?

DEBBIE: Nee moeder Ciska, daar heb ik nu geen goesting in.

(Door een verkeerde beweging en mede doordat Ciska aan haar lichaam trekt belandt Debbie bij haar op de sofa. Ciska giert van de pret. Daarna valt ze uitgeteld in slaap op de sofa. We horen dat er in de studeerkamer een muizenklem dichtklapt. Bob komt van studeerkamer met een klem rond z'n vingers)

BOB: *(kwaad tot Gust)* Hoe dikwijls gaat dat nog gebeuren...?

GUST: Nu nog 92 keer. Kunt GIJ niet bij Den Hoed gaan werken? Gij kunt die muizenklemmen beter terugvinden dan ik.

BOB: Kunt gij uwe mond houden alstublieft?

GISELLE: *(tikt tegen haar hoofd)* Dat Chinees van u gaat er niet goed in zeker? *(zet zich)*

BOB: Hoe dat ge 't kunt raden. *(tot Debbie)* Kunt gij mij efkes komen helpen, Debbie?

GISELLE: *(veert recht)* Nee, IK zal dat wel doen.

BOB: Neenee, Debbie kan beter articuleren dan gij. Kom Debbie!

(Bob met Debbie af naar de studeerkamer)

GISELLE: *(verbaasd tot Gust)* Hebt ge dat nu gezien...? Hij kiest voor Debbie in plaats van voor mij. Hij toont openlijk dat hij mij niet graag meer ziet. *(weent)* Hij vernedert mij waar andere mensen bijstaan. Oh Gust, ik voel me zo verstoten.

GUST: *(legt z'n arm troostend om haar schouders)* Madam, kom maar eens dicht bij Nonkel Gust.

GISELLE: *(huijlt uit)* Dat is toch het mooiste bewijs dat hij vreemdgaat met zijn secretaresse Lisa-Marie.

GUST: Dat weet ik nog zo maar niet.

GISELLE: Gij twijfelt nu toch niet meer?

GUST: Den Bob was toch gebeten door ne kwaai hond?

GISELLE: Wat heeft dat er nu mee te maken?

GUST: Ahaaaa, hij is dus op een plaats geweest waar hij niet moest zijn. Heeft Lisa-Marie nen hond, madam?

GISELLE: Nee.

GUST: Maar Debbie wel. Zij heeft nen Duitse Herder en die bijt. Dat heeft Debbie me zelf verteld.

GISELLE: Gij denkt dus dat Debbie een relatie heeft met mijnen Bob...? Dat kan niet. M'n eigen meid met mijne eigen man...? Dat is belachelijk.

GUST: Madam, daar is niks belachelijk, alleen ne varkenskop op het lijf van een kieken.

GISELLE: En die twee zitten daar nu samen op de studeerkamer? God mag weten waar die mee bezig zijn.

GUST: Waarom moest Debbie per se mee met den Bob naar de studeerkamer? Wil ik de deur van de studeerkamer eens opentrekken?

GISELLE: Nee, ik zou te erg schrikken als ik hen moest aantreffen in compromitterende houding.

GUST: Misschien zijn ze aan 't gas geven boven op den bureau!

GISELLE: Denkt ge dat echt...?

GUST: Of onder den bureau...? Of achter de kast...? 't Kan ook zijn da ze gewoon maar achter de deur staan...!

GISELLE: *(kan de druk niet meer aan)* Genoeg, Gust!

GUST: We zullen een val opzetten.

GISELLE: Staan hier nog geen vallen genoeg?

GUST: Om hen te betrappen natuurlijk.

GISELLE: Hoe gaat ge dat doen?

GUST: Ik zal tegen uwe vent zeggen dat ik wegga, en dan kom ik stiekem langs achter terug binnen zodat ik hen kan betrappen.

GISELLE: Gust, gij zijt ne man naar mijn hart. Pak mij nu eens even héél goed vast.

GUST: Dat gaat niet, madam?

GISELLE: Waarom niet?

GUST: Ik heb schrik dat ge tegen mijne meniscus stoot.

(We horen in de studeerkamer plots weer het geluid van een dichtklappende muizenklem)

GUST: Hebt ge dat gehoord...? Den Bob z'n geweer ging af!

(Dan horen we kort pijnkreetje van Debbie in de studeerkamer)

DEBBIE: *(OFF vanuit de studeerkamer)* Oeh...!

GUST: En dat was Debbie die de klokken van Rome hoort luiden...! *(dichter bij Giselle)* Madam, volgens mij zijn die daar bezig hé...!

(Bob en Debbie komen van de studeerkamer. Debbie toont de dichtgeslagen muizenklem rond haar vingers)

GUST: Nog 91...!

DEBBIE: *(met krokodillentranen)* Mijn vingers doen zeer...!

BOB: *(tot Gust)* Wat wilt ge nu nog bereiken met uw muizenklemmen? Dat hier volgende week iedereen rondloopt met 10 gebroken vingers...?

DEBBIE: Deze klem lag onder den bureau van Bob.

GUST: Wat zoekt gij onder den bureau van den Bob...?

BOB: *(aanzelend)* Ik euh... ik euh... ik had iets laten vallen. Of wilt gij iets anders insinueren?

GUST: Daar kan veel gebeuren onder zo'n bureau, tiens.

(Ciska ligt nog steeds uitgeteld op de sofa en begint nu te snurken)

BOB: *(ad Ciska)* Wat krijgt die nu...? *(snuift aan haar adem)* Die stinkt naar bier...? Wat is er met uw ma gebeurd, Giselle?

GISELLE: *(bekent)* Ons ma heeft den hele frigobox van Gust leeggedronken en ze is zo zat als ne Zwitser.

BOB: *(kordaat)* Dan gaat ze morgen naar 't rusthuis!

GISELLE: Dat zal niet gebeuren zolang ik leef!

BOB: Wat gaat ge met haar doen als morgen die Chinezen hier aan de deur staan? Ik wil NIET met haar in affronten vallen hé. Ja, ik kan misschien haar lippen

op elkaar lijmen met de P300.
 GISELLE: Hebt gij ze alle vijf nog...?

(Ciska laat in haar slaap een stevige wind ontsnappen)

GUST: Daar trekt precies ne zware storm voorbij.

BOB: *(vervolgt tot Giselle)* Stel u voor dat zoiets gebeurt als die Chinezen hier morgen aan tafel zitten. Ik zou me doodschamen.

GISELLE: *(voelt aan haar hoofd, dan met vette knipoog naar Gust)* Oooh, ik krijg precies in ene keer nen aanval van migraine. Sorry, ik ga even op bed liggen. *(af naar de slaapkamers)*

(Gust wil af langs de hal)

BOB: *(tot Gust)* En waar gaat gij naartoe...?

GUST: Ik ga kijken of dat briefke niet bij mij thuis ligt.

BOB: Dat had ge al vele vroeger moeten doen. Ik heb 300 mensen in dienst. Als er zo ene bij is gelijk gij dan wordt die onmiddellijk door mij in hoogst eigen persoon ontslagen!

GUST: En ik heb al heel veel bazen gehad, maar als ik zo'n baas als gij moest hebben dan stampte ik die ter plaatse mijne 45 in zijne koffer, wette gij da..., blaaskaak dat ge daar staat...! *(af langs hal)*

BOB: *(geschrokken tot Debbie)* Hoort ge wat die tegen mij durft zeggen? *(als Debbie haar lach niet kan onderdrukken)* Gij lacht mij toch ook niet uit...?

DEBBIE: *(beheerst zich)* Nee, dat zou ik nooit durven.

BOB: Zeveren kan die muizenvanger wel, maar dat is ook het enige.

DEBBIE: Ik vind hem nochtans ne charmante kerel en hij kent heel goed de zwakke plekken bij een vrouw.

BOB: Gij valt toch niet voor die muizenvanger?

DEBBIE: Nee, maar wat niet is, dat kan nog komen.

BOB: Meent ge dat? Waarom hebt ge dan een relatie met mij?

DEBBIE: Dat is voor iets anders, dat weet ge zelf ook. *(maakt uitdagend haar schouders bloot)*

BOB: Deb, ge maakt me zo gek als ne stier.

DEBBIE: Da's ook de bedoeling.

BOB: Laten we er dan maar meteen aan beginnen.

DEBBIE: En als er iemand binnenkomt?

BOB: Giselle ligt op bed met migraine, die muizenvanger is naar huis en van die ouw doos daar op de sofa zullen we ook gene last hebben. Oooh Deb, als ik nog maar één van uw blote schouders zie dan word ik al helemaal crazy!

(Hevige kussen tussen Bob en Debbie. Debbie trekt haar schort en vervolgens haar blouse uit. Ze draagt er een topje onder. Bob trekt z'n broek uit en staat nu in boxershort. Debbie houdt plots op)

BOB: Wat scheelt er...?

DEBBIE: Ik wil meer geld.

BOB: Dat kan niet.

DEBBIE: En als ik madam vertel over onze relatie!

BOB: Allé Deb, ge krijgt nu al 1.500 euro per maand.

DEBBIE: Ik wil vanaf nu 2.500...!

BOB: Is dat niet te veel voor een doodgewone meid?

DEBBIE: En wat doe ik nog allemaal voor u?

BOB: Okee, okee, deal. Ge krijgt vanaf nu 2.500 euro per maand.

(Bob en Debbie krijgen de neiging om te beginnen vrijen op de tafel. Plotseling daagt Gust op langs de keuken en betrapt Bob en Debbie in elkaars armen)

GUST: *(plotseling)* Als de kat van huis is dansen de muizen op tafel...!

(Debbie en Bob schrikken zich te pletter)

GUST: Gelukkig staan er stevige poten onder die tafel.

BOB: *(boos tot Gust)* Langs achter bij iemand binnenkomen is héél onbeleefd!

GUST: Tiens, de merrie van onze va heeft dat nochtans héél gere.

(Bob en Debbie trachten zich snel te fatsoeneren)

GUST: *(tot Debbie)* Moet ik u efkes helpen met uw blouse dicht te doen?

DEBBIE: Néééé!

GUST: *(spottend)* Waarom zet ge de chauffage niet wat lager als 't hier te warm is?

(Debbie beschaamd af naar de keuken)

BOB: *(tot Gust)* 't Is niet wat ge denkt hé.

GUST: Zijde gij ook voor "muizenvanger" aan 't leren misschien?

BOB: Ik hoop dat ge volwassen genoeg zijt om uwe mond te houden tegen Giselle?

GUST: Gij durft veel vragen aan mij.

BOB: *(wil ook naar de studeerkamer, dan dreigend bij de deur)* Denk eraan, als ge klikt dan komen we elkander nog tegen, hé vriend. *(af naar de studeerkamer)*

(Giselle op van de slaapkamers)

GISELLE: En is 't gelukt? Hebt ge hen betrapt?

GUST: Wat moet ik daar nu op antwoorden, madam?

GISELLE: Nee, niks antwoorden alstublieft. Ik weet genoeg.

GUST: Ze lagen hier op de tafel den bonjour te draaien!

GISELLE: Nu weet ik 't wel zeker, ik ben met de verkeerde getrouwd. Ik had iemand moeten kiezen gelijk gij, ne simpele gast.

GUST: Maar ik zit al met ons Frieda, en die vindt mij helemaal niet zo simpel.

GISELLE: Nu wil ik ècht wel een nekmassage van u.

GUST: Jamaar jamaar...

GISELLE: *(onderbreekt)* Niks van aantrekken. Kom...! *(gaat reeds op de tafel liggen)*

GUST: Ge hebt sjans dat ge een sterke tafel hebt.

GISELLE: Kom, begin maar aan de nekmassage.

GUST: Maar mijnen dag zit er bijna op, madam. Als ik te laat thuiskom dan denkt ons Frieda weer dat ik op café zit.

GISELLE: *(kordaat)* Ik wil NU een nekmassage met alles erop en eraan!

GUST: Maar ik...

GISELLE: *(grijpt Gust bij z'n trui en trekt hem tot over haar)* Hoe zit 't, maat...!

GUST: Okee dan, een nekmassage. *(monstert het horizontale lichaam van Giselle)*
Hoe ver komt uwe nek, madam?

GISELLE: Tot aan mijn voeten. *(sluit de ogen)*

GUST: Amaai, da's ver...!

(Gust zit met z'n handen in de zakken van z'n werkbroom en beweegt z'n handen gelijktijdig in alle richtingen met bijhorende geluiden)

GISELLE: Ge moet u daar niks van aantrekken, maar bij een nekmassage val ik meestal als nen blok in slaap.

GUST: Dan zullen we er eens aan beginnen.

(Gust haalt het laatste restje bier uit een blikje en gebruikt dat als massageolie)

GUST: We zullen uw nekske eens loswerken. Zet uw blouse maar eens een wat open, dan kan ik overal goed bij.

(Gust masseert Giselle haar nek, maar heeft plots de gouden ketting met de sleutel van de kluis in z'n handen. Gust wil de sleutel terug aan Giselle geven maar die slaapt reeds)

GUST: Madam...? Madam...? Giselleke...? *(kijkt op z'n horloge)* Oeioei..., 't is al over vijf uur!

(Gust zoekt z'n frigoboxen bij elkaar. Met veel moeite komt de dronken Ciska overeind)

GUST: Blijft gij maar liggen, zatte fles! *(tijdens het passeren duwt Gust haar weer neer)*

CISKA: *(komt weer overeind)* Ik moet precies gaan overgeven.

GUST: *(geeft de sleutel aan Ciska)* Hier...!

CISKA: Wat moet ik daarmee doen?

GUST: Da's de sleutel die rond Giselle hare nek hing. Gij moet die straks maar terug aan Giselle geven want die slaapt nu.

CISKA: Waarom slaapt die hier op tafel en niet in haar bed?

GUST: Omdat... *(verzint snel)* ...omdat daar te veel muizen zitten.

(Gust af langs hal met z'n twee frigoboxen)

CISKA: *(bij zichzelf ad sleutel)* Ahaaa, de sleutel van de kluis...? Dan zullen we die P300 eens gaan testen...! *(gaat met de sleutel af naar de slaapkamers)*

DOEK

DERDE BEDRIJF (VOLGENDE DAG)

(Er staat ergens een fruitschotel en een lege glazen fles als decoratie. Bob draagt z'n beste maatpak. Hij loopt nerveus door de kamer en kijkt tussendoor op z'n horloge. Giselle leest een modeblad)

GISELLE: Bob, wees nu toch eens niet zo nerveus. Ik krijg de stuipen van u.

BOB: *(over z'n toeren)* Nee, gij zijt kalm. Gij zijt altijd kalm. Gij komt nog niet van uw stoel als ons huis ontploft!

GISELLE: En wat doet gij? Gij loopt hier rond alsof er hete koelen in uw schoenen zitten.

BOB: Giselle, die Chinese delegatie kan elk moment binnenvallen. Beseft gij wel wat daar vanaf hangt...? Dat zijn miljoenen..., *(verbetert)* ...nee miljarden euro's. *(gaat even in de sofa zitten maar is er evensnel weer uit)*

GISELLE: Er hangt haar aan uw kostuum.

BOB: Dat is van uw ma. Die ruift gelijk ne schapenpels. Kunt gij die rommel van m'n kostuum halen?

(Giselle klopt de haartjes van Bob z'n kostuum)

BOB: En beleefd blijven als die Chinezen hier zijn hé?

GISELLE: Ja Bob.

BOB: Kan uw ma verdwijnen ondertussen zodat zij geen toeren kan uithalen?

GISELLE: Ja Bob.

BOB: Kunt ge hier binnen nog wat lekkere geur spuiten?

GISELLE: Ja Bob.

BOB: Kan Debbie de vloer nog eens dweilen? Zèg en welk servies gebruiken we voor de thee of koffie? Lust ne Chinees wel koffie? Of heeft die liever wijn? *(wordt bijna gek van de zenuwen)*

GISELLE: Bob, kan het iets minder nerveus, ja? *(toont Bob het formulier met haar dagelijkse gewichten)*

BOB: Wat is dat?

GISELLE: Dat is het formulier met mijn gewichten.

BOB: *(bestudeert formulier)* Is onze weegschaal kapot?

GISELLE: Waarom?

BOB: Gij valt af en toch lijkt het of ge bijkomt.

GISELLE: Amaai merci, da's ook een tof compliment.

BOB: Giselle, ik zie toch wat ik zie.

GISELLE: Dan moet ge uw ogen eens laten controleren. *(wil Bob liefjes vastpakken)* Willen we nog even langs de slaapkamer passeren? Daar wordt ne mens automatisch kalm van.

BOB: Nee, dat zie ik nu niet zitten. Ik zal die tube P300 nu al uit de kluis gaan halen, dan moet ik dat straks niet meer doen.

GISELLE: Wat gaat gij met die tube doen?

BOB: Meegeven met de Chinezen als testexemplaar. *(steekt z'n hand uit naar Giselle)* Kom, geef me de sleutel van de kluis.

GISELLE: *(ontdekt plots dat het kettinkje en de sleutel van haar nek verdwenen zijn)* De sleutel is weg...!

BOB: Hoe..., de sleutel is weg...?

GISELLE: Ja, de sleutel van de kluis die rond mijne nek hing is verdwenen...!

BOB: Hoe kan dat nu...?

GISELLE: Toch is het zo.

BOB: Ge zwanst toch wel zeker?

GISELLE: Kijk dan zelf, als ge mij niet gelooft.

BOB: *(onderzoekt haar nek, wijst dan ad decolleté)* Is die sleutel daar niet ingevallen?

GISELLE: Nee, want dan had ik dat beneden wel gevoeld? Of wilt ge daar ook eens kijken misschien...?

BOB: Wie is er aan uwe nek geweest...?

GISELLE: Niemand.

BOB: Toch die muizenvanger niet...?

GISELLE: Wat denkt gij wel van mij?

BOB: Ik betrouw die muizenvanger voor geen meter.

(Bob en Giselle gaan op onderzoek uit. Ze speuren op de kast, vloer en sofa, maar vinden niks)

BOB: *(in alle staten)* Hoe is dat toch mogelijk...!

GISELLE: Ik begrijp er ook niks van.

BOB: *(roept aan alle deuren)* Gust...? Gust...?

(Gust komt van de slaapkamers)

GUST: Wat scheelt er, meneer? Staat het huis in brand?

BOB: Zijt gij aan de Giselle haar lijf geweest?

GUST: Waarom? Denkt ge dat ik daar de muizenklemmen ga vinden? *(af naar de studeerkamer)*

BOB: *(roept aan alle deuren)* Debbie...? Debbie...?

(Debbie komt van de keuken)

DEBBIE: Is er iets, meneer?

BOB: Hebt gij de gouden ketting met de sleutel gezien die rond de nek van Giselle hing?

DEBBIE: Nee meneer. *(weer af naar de keuken)*

BOB: Hoe kan dat nu...? *(tot Giselle)* Hebt gij dat kettinkje toevallig ergens afgedaan?

GISELLE: Bij mijn weten niet.

BOB: *(vervolgt)* En ook niet om een bad te pakken of zo?

GISELLE: Nee, ik hou die gouden ketting rond mijne nek, zelfs als ik een bad pak.

(En toch verschijnt er een glimlach op het gelaat van Giselle)

BOB: Waarom lacht ge?

GISELLE: Omdat ik gelukkig ben. Mag dat ook al niet dan?

BOB: *(met veel wantrouwen)* En de reden...?

GISELLE: Ik heb kennisgemaakt met een andere man.

BOB: Ge maakt toch een grapje...?

GISELLE: Neenee, dit is helemaal geen grap.

BOB: Ge laat mij dus in de steek? Moet ge daar nu mee voor de dag komen net op het moment dat die Chinezen hier kunnen binnenvallen?

GISELLE: Ik vertel het in uw gezicht, zodat ge 't niet van iemand anders hoeft te horen.

BOB: En ge doet dat zo maar achter mijne rug terwijl ik de nestels uit mijn schoenen werk? Mij zo bedriegen, de brave echtgenoot die ik ben.

GISELLE: Ja, gij ziet er zo'n heilige pastoor uit. Durft gij mij met de hand op uw hart vertellen dat ge nog nooit een andere vrouw hebt aangeraakt?

BOB: (*ontwijkt onderwerp*) En waarom zoekt gij liefde bij nen andere man?

GISELLE: Omdat gij me te dikwijls in de kou laat staan, tiens. En dan zwijg ik nog over kinderen die ge me niet wilt schenken.

BOB: Kinderen zijn niks dan last.

GISELLE: Elke vrouw wilt toch kinderen. Misschien wil die andere man mij wèl kinderen schenken. We zijn toch al hevig aan 't oefenen.

BOB: Dus zijt gij ook al met die andere man naar bed geweest?

GISELLE: Natuurlijk, wat dacht ge! Als gij mij geen liefde wilt geven dan zal ik het wel zoeken bij nen andere man.

BOB: (*schenkt zich een whisky uit en drinkt*) En wie is het?

GISELLE: Ge moogt ene keer raden.

BOB: Ken ik hem...?

GISELLE: Héél goed zelfs.

BOB: Ik zou 't niet weten.

GISELLE: Gust...!

BOB: (*proest z'n whisky uit*) Die muizenvanger...? Dat kan niet!

GISELLE: Jawel.

BOB: Oooh, dan zijt gij héél laag gevallen. Een vrouw van een fabrieksdirecteur die aanpapt met nen ordinaire muizenvanger.

GISELLE: Maar die muizenvanger kan mij gelukkig maken en gij niet!

BOB: Wat heeft die Gust meer dan ik?

GISELLE: Veel, héél veel.

BOB: Dus ge hebt mij al die tijd bedrogen?

GISELLE: En wat doet gij dan achter mijne rug...?

BOB: Hoe dikwijls moet ik u nog zeggen dat ik géén relatie heb met Lisa-Marie.

GISELLE: Nee, maar wel met Debbie, onze meid. Of denkt ge dat ik dat niet weet...!

BOB: Wie vertelt zo'n onzin?

GISELLE: Geef het maar toe, Bob. Gij denkt dat ge hier te doen hebt met een seut zeker.

BOB: Soms heb ik wèl dat vermoeden, ja.

GISELLE: Welke hond heeft u laatst gebeten?

BOB: Ne gewone hond. Waarom?

GISELLE: Nee, het was die Duitse Herder van Debbie. Dus ge gaat haar zelfs thuis opzoeken.

BOB: Dat is enkele keren gebeurd, ja.

GISELLE: Dan is dat enkele keren teveel!

BOB: (*bekent*) Goed, het is waar. Maar het is geen èchte liefde tussen Debbie en mij. We delen enkel..., enkel de lakens.

GISELLE: Beseft gij wel wat dat is voor een vrouw als haar man zijn lusten botviert

bij andere vrouw?

BOB: Okee, maar jij zijt ook in de fout gegaan. We beginnen allebei opnieuw met een schone lei. Gij laat uwe muizenvanger vallen en ik laat Debbie vallen.

GISELLE: Zo snel ben ik dat niet vergeten. *(als Bob haar wil kussen duwt zij hem weg)* Och, loop naar de maan!

BOB: 't Was allemaal niet zo bedoeld, muizeke.

GISELLE: *(schreeuwt luid)* En noem mij alstublieft geen "muizeke" of ik geef u een safflèt tegen uwe voorgevel zodat ge de muizen hoort piepen...!

BOB: Giselle, laat ons alles vergeten en vergeven en laat ons opnieuw beginnen. Ik beloof u van nooit nog zo'n domme dingen te doen. Akkoord...?

GISELLE: We zullen zien hoe alles evolueert.

BOB: En vanaf nu komt die muizenvanger hier nooit meer binnen! Ik zal hem eens direct aan de deur gaan zetten!

(Bob wil de deur naar studeerkamer openen)

GISELLE: *(protesteert)* Gij laat die mens gewoon zijn job doen.

BOB: En terwijl ik op kantoor ben gaat gij met hem in de kuip duiken zeker?

GISELLE: Dat doet gij toch ook met Debbie, hier op de tafel! Ik heb zelfs bewijzen. *(toont het tafellaken dat Gust bewerkt heeft met z'n mes)* Dat is goed gemikt, zou ik durven zeggen.

BOB: Heeft die muizenvanger zijne mond niet kunnen houden, nee? Uwe muizenvanger is ne lafaard!

GISELLE: Vertel hem dat zelf. Maar dat durft ge niet. Wie is dan de lafaard? Hij of gij...?

BOB: Ik zal 't hem seffens zeggen.

GISELLE: Pas maar op want die Gust is zo sterk als nen beer. Zo'n biceps heeft die! En hij heeft schouders gelijk ne stier. En een tailleke gelijk ne mannequin. Bij u is dat allemaal vetkwab boven uwe ceintuur, bij Gust zijn dat allemaal spieren. En dan zwijg ik nog over zijne... zijne... zijne dinges...

BOB: Dat moet ik niet weten.

GISELLE: *(vervolgt)* ...oooooh Bob, dat moet ge zien, dat maakt elke vrouw wild van fantasie.

BOB: Kom kom, 't is al goed, we moeten die sleutel van de kluis gaan zoeken. Als iemand dat procédé van de P300 vindt dan is NV De Naaier geruïneerd.

GISELLE: Ga zelf maar zoeken. Mij interesseert uwe sleutel niet, en ook uw kluis niet, en nog minder uwe P300 die me al de hele tijd de strot uitkomt.

BOB: Dat kunt ge niet menen, Giselle.

GISELLE: En kijk eens wat ik nu ga doen! *(scheurt het formulier met haar gewichten in duizend stukjes en gooit dat naar Bob)* Daar hebt ge mijn gewichten...! *(haalt vervolgens de pot snoep uit de kast, zet die op tafel en snoept overdreven)*

BOB: Ge hebt dus uwe snoepspot ook al teruggevonden?

GISELLE: Denkt gij nu echt dat ik een trien ben of wàt...? *(pesterig)* Ook een snoepke?

BOB: Nee.

(Giselle zet daarna de glazen snoepspot terug in de kast. Dan Giselle af naar de hal. Debbie op van de keuken. Bob staat er aangeslagen bij)

DEBBIE: (*ad glas*) Ge zit al zo vroeg aan de whisky?
 BOB: Giselle weet van onze relatie.
 DEBBIE: Dan stoppen we ermee.
 BOB: Hoe...? Zo maar in ene keer?
 DEBBIE: Ja.
 BOB: We kunnen dat toch ook stilaan afbouwen. Voor mij hoeft dat niet in ene keer te stoppen tussen ons.
 DEBBIE: Voor mij wel.
 BOB: Waarom?
 DEBBIE: Ik heb iemand anders.
 BOB: Watte..., gij ook al...?
 DEBBIE: Ja.
 BOB: En ik dan...?
 DEBBIE: Gij moogt in mijn reservekast, voorgoed.
 BOB: En wie is uwe nieuwe minnaar?
 DEBBIE: Iemand die heel lief en attent voor mij is.
 BOB: (*schenkt zich opnieuw een whisky uit*) Ken ik hem?
 DEBBIE: Ja.
 BOB: Heeft hij meer geld dan ik?
 DEBBIE: Nee.
 BOB: Wat is zijn beroep?
 DEBBIE: Muizenvanger...!
 BOB: (*proest z'n whisky uit*) Zèg wat is dat hier allemaal met die muizenvanger...? Wat heeft die Gust meer dan ik...?
 DEBBIE: Kijk maar eens in de spiegel, dan ziet ge dat direct.
 BOB: Ik ga ook muizenvanger worden dan kan ik ook alle vrouwen versieren.
 DEBBIE: Dat gaat gij niet lang volhouden als ge zo dikwijls met uw vingers tussen die klemmen zit zoals nu.
 BOB: Die Gust maakt hier carrière.
 DEBBIE: Ja, lief en attent zijn zit vanbinnen. Maar gij hebt geen binnenkant.
 BOB: Wat gaan we nu krijgen! (*wil een kusje van Debbie*)
 DEBBIE: Nee, gedaan is voor mij gedaan!
 BOB: Ge beseft toch wel dat ge dan kunt fluiten achter uw 2.500 euro per maand?
 DEBBIE: Dat is geen probleem voor mij. Ik werk wel gratis voor madam.
 BOB: Gaan we Sinterklaas spelen ook nog?
 DEBBIE: Uw madam is er een uit de duizend. Een heel goed mens, die niet verdient dat haar man haar bedriegt. Ik heb er spijt van dat het allemaal zo gelopen is. Mijn ogen zijn eindelijk opengegaan.
 BOB: Okee. Waar is de sleutel van de kluis?
 DEBBIE: Dat weet ik niet, heb ik u al gezegd.
 BOB: Kunt ge mee helpen zoeken?
 DEBBIE: Zoek hem zelf. Ik doe voor u niks meer!
 BOB: (*bij de deur*) Verdomme hé...! (*af met slaande deur naar de slaapkamers*)

(*Giselle op van de hal*)

DEBBIE: (*verontschuldigt zich aarzelend*) Madam, ik euh... ik euh... ik heb er spijt van wat hier gebeurd is tussen uwe vent en mij. Als ge wilt moogt ge mij

ontslagen. Ik heb het verdiend.
 GISELLE: Ontslagen...? Waarom...? De fout ligt bij Bob.
 DEBBIE: Wat gaat ge nu doen? Bob verlaten...?
 GISELLE: Weet ik nog niet. Hoe kunt ge zo stom zijn om toe te geven aan de seksuele noden van Bob?
 DEBBIE: Voor het geld natuurlijk. Bob stopte mij regelmatig wat toe, en dat kon ik best gebruiken, anders kon ik mijn lening niet afbetalen.
 GISELLE: Waarom hebt ge me niet eerder gezegd dat ge in geldnood zat? Dan had ik u al eerder kunnen helpen.
 DEBBIE: En nu...? Mag ik hier nog blijven werken? Ik zal eens zo hard poetsen, ik zal nooit meer in de krant lezen onder de uren en ik zal ook nooit meer aan uwe dure reuk zitten.
 GISELLE: Okee, de spons erover. En ik zal volgende week een flink bedrag op uw rekening storten. Op voorwaarde dat ge Bob voortaan met rust laat.
 DEBBIE: Bedankt madam. Gij zijt veel te goed voor deze wereld.
 GISELLE: Dat zeggen de kabouterkes ook. *(haalt de snoeppot uit de kast en snoept)* Ook een snoepke?
 DEBBIE: *(neemt een snoepje)* Schol.

(Bob komt vierklauwens van de slaapkamers)

BOB: *(in alle staten)* De kluis staat open en de tube P300 is verdwenen...!
 GISELLE: Die zal pootjes gekregen hebben.
 BOB: Is dat alles wat ge daar op te zeggen hebt? In godsnaam hé...?
 GISELLE: Ga een bad pakken, dan koelt ge misschien wat af.
 BOB: Welja, ik ga een bad pakken voor mijn hart het begeeft. En daarna moet iedereen helpen zoeken naar die tube P300. *(af naar de slaapkamers)*
 GISELLE: *(zucht)* Eindelijk. Daar zijn we een uur van verlost.
 DEBBIE: Uwe vent gaat nog eens zot worden van zijne P300, madam!
 GISELLE: Ik denk dat we zo ver al zijn. *(af naar keuken)*

(Gust op van studeerkamer)

DEBBIE: Hoeveel muizenklemmen hebt ge al teruggevonden?
 GUST: Al 99. Nummer 100 kan ik om den duivel z'n kloden niet vinden. Maar wees gerust, de muizen zijn weg.
 DEBBIE: Dat is prachtig werk geleverd, Gust.
 GUST: Neenee, ik moet er 100 vinden. Eer wil ik hier niet weggaan!

(Gust neemt een gekleurd plastic zakje dat ergens tegen de grond ligt en geeft dat aan Debbie)

DEBBIE: Wat moet ik daarmee?
 GUST: Daar ben ik voor naar hier gekomen.
 DEBBIE: Wat zit daarin?
 GUST: 66 dooie muizen!

(Debbie kijkt in de plastic zak en krijgt de hele zaak bijeen terwijl ze de zak weer in Gust z'n handen gooit)

GUST: Ge moet niet zo kajieten. Ze zijn allemaal dood.

DEBBIE: *(gaat in de sofa staan)* Doe die zak weg.

GUST: *(kijkt in de zak, dan speels)* Piep piep..., precies dat er nog eentje beweegt...!

DEBBIE: Doe weg of ik bel de politie!

GUST: Kunt ge niet beter het vilbeluik bellen?

(Gust dropt de zak in z'n frigobox. De deurbel rinkelt)

GUST: Daar staat iemand aan de voordeur.

DEBBIE: Ga maar opendoen.

GUST: Dat is uw werk.

(Debbie komt van de sofa en gaat af naar de hal. Giselle komt van de keuken, haalt de snoeppot uit de kast en trakteert Gust)

GISELLE: Hier, neem ook een snoepje.

(Ook Gust neemt een snoepje uit een glazen snoeppot, maar hij blijft met z'n hand in de pot geklemd vastzitten)

GUST: Wat is dat nu...?

GISELLE: Ja, gij hebt ook zo'n grote handen hé.

(Debbie op van hal)

DEBBIE: Madam, daar staat ne Chinees voor de deur. Wat moet ik doen?

GISELLE: Binnen laten natuurlijk.

(Debbie weer af naar de hal. Gust zit nog steeds in de problemen met zijn hand die in de glazen snoeppot vast steekt. Giselle helpt, maar het lukt niet om Gust z'n hand te bevrijden)

GISELLE: Beleefd blijven tegen die Chinees hé, en zwijgen zodat ge niks verkeerd kunt zeggen. Die gast komt de P300 kopen.

(Debbie komt met de Chinees Wong Lee Tong binnen. Gust houdt z'n hand met de pot achter z'n rug. De Chinees draagt een diplomatenkoffer en een lange smalle reistas)

DEBBIE: *(stelt hem voor)* Dit is meneer Wong Lee Tong. Tong is zijn achternaam, volgens mij.

(Handjes schudden. Gust wil de Chinees ook een hand schudden maar dat lukt niet met de glazen bokaal over z'n hand. Wong Lee Tong doet alle moeite om zich verstaanbaar te maken in het Chinees maar Debbie en Giselle begrijpen hem niet. Gust af naar keuken)

WONG LEE TONG: *(kraamt Chinese onzin uit)*

DEBBIE: Ik verstaan er de botten van. 't Is just Chinees voor mij.

GISELLE: Zeg hem dat hij zich kan gaan opfrissen in de logeerkamer.

(Debbie en Giselle trachten Wong Lee Tong met hand en tand uit te leggen dat hij zich beter eerst wat kan gaan opfrissen in de logeerkamer)

DEBBIE: *(met heel wat gebaartjes)* Gij, Wong Lee Tong..., opfrissen..., frissen..., in de logeerkamer...! Kent ge dat niet, een logeerkamer? Slapen..., bed..., *(tot Giselle)* Die kent nog geen bed! *(terug tot Wong Lee Tong)* Kent jij geen bed? *(met gebaartjes)* Slapen..., woepie de poepie...! Tjoeke tjoeke tjoeke...!

GISELLE: *(vervolgt)* Daarna..., nà het opfrissen..., zal meneer De Naaier paraat zijn.

WONG LEE TONG: Piraat...?

GISELLE: *(verbetert)* Nee, pa-raat...! *(tot Debbie)* Kunt gij meneer Wong Lee Tong de logeerkamer wijzen?

DEBBIE: *(tot Wong Lee Tong)* Follow me...!

(Debbie wil met Wong Lee Tong meegaan om zijn bagage te dragen maar Wong Lee Tong wil hoegenaamd niet dat Debbie met haar handen aan zijn bagage komt)

DEBBIE: Hij heeft precies niet gere dat ik aan z'n bagage kom. *(wijst de weg aan Wong Lee Tong in houterig Engels)* You going hier in, dan You going always door the gang, dan de last door rechts en daar You going in to binnen. You must not draaien aan the key want the door is los.

WONG LEE TONG: *(bedankt met een kort groetje)*

(Giselle en Debbie groeten terug en blijven zowaar groeten tot Wong Lee Tong ophoudt. Wong Lee Tong af met z'n bagage naar de slaapkamers)

DEBBIE: Madam, ik heb een raar gevoel bij die Chinees. Ik betrouw het zaakje niet!

GISELLE: Waarom niet?

DEBBIE: Hebt ge gezien hoe hij reageerde toen ik aan z'n bagage kwam?

GISELLE: Misschien zaten daar z'n golfsticks in.

DEBBIE: Volgens mij is hier stront aan de knikker!

GISELLE: Bob heeft toch ervaring genoeg om te weten wat voor mensen hij hier binnenhaalt.

(Gust komt van de keuken, nog steeds met de snoeppot rond z'n hand)

GUST: Hoe kan ik nu voortwerken met die pot rond m'n hand...? Ik kan niet eens meer in m'n oren peuteren.

DEBBIE: Ge hebt toch nog een hand.

GUST: Och ja, da's waar ook.

(Giselle en Debbie willen Gust helpen, maar ze krijgen de snoeppot niet van Gust z'n hand)

GISELLE: Ik wil straks nog wel eens een lekkere nekmassage van u, Gust.
 DEBBIE: Kan Gust dat dan, madam?
 GISELLE: Fan-tas-tisch..., de vermoedheid drijft met brokken uit uw lichaam.
 DEBBIE: Dan wil ik ook wel eens zo'n lekkere nekmassage.
 GUST: Wil ik u beiden eens helemaal masseren?
 DEBBIE: Kunt gij daar tegen als wij zo helemaal naakt voor u liggen?
 GUST: Maar natuurlijk. Ik heb mijne Viagra steeds op zak voor zwaar werk.
 GISELLE: Dan moogt ge deze keer twee Viagra's pakken.
 GUST: Moet ik dubbele shift gaan draaien...?
 GISELLE: Waarom kruipen we eens niet met ons drieën in bed?
 DEBBIE: Een goed gedacht, dan heb ik dat ook eens meegemaakt.
 GUST: Hebt gij nog nooit geslapen met drie in één bed?
 DEBBIE: Nee. Gij wel?
 GUST: Ja, toen ik nog pagadder was, met onze va en ons moe.
 GISELLE: De Gust kan nu z'n rechterhand wel niet gebruiken hé.
 DEBBIE: We zullen er op de slaapkamer wel wat vaseline aansmeren.
 GUST: Ge gaat toch geen rare dingen doen met die vaseline hé?
 DEBBIE: Nee. Waarom?
 GUST: Toen ik bij 't leger was heeft dat nog eens iemand tegen mij gezegd, en toen ik even later m'n zeep liet vallen in de douches had ik 't zitten. Sindsdien kan ik nog altijd slecht naar 't gemak gaan.
 GISELLE: Gust, wij vertrekken al hé.

(Giselle en Debbie gaan giechelend richting slaapkamers. Bij de deur tonen ze Gust gelijktijdig een blote knie en verdwijnen dan)

GUST: *(laat een Tarzan-kreetje)* Ooooh-olioooo-olioooo...! *(spuwt in z'n handen, dan af naar de slaapkamers)*

(De deurbel rinkelt. Ciska komt van de keuken met de tube P300, die al half leeg blijkt te zijn)

CISKA: Hier gaan we vandaag nog iets beleven, haha. *(legt de tube P300 op de leuning van de sofa)*

(Ciska krabt aan haar oor. Gelijktijdig rinkelt de deurbel. Ciska krabt opnieuw aan haar oor. En weer gelijktijdig rinkelt de deurbel opnieuw)

CISKA: Hoe kan dat nu...? Elke keer als ik aan mijn oor trek rinkelt er een belleke...? *(trekt nu twee keer aan haar oor. Gelijktijdig rinkelt twee keer ook de deurbel)* Ik geloof dat ik aan 't zot worden ben.

(Deurbel rinkelt opnieuw)

CISKA: Oeioei, 't is de deurbel die rinkelt...!

(De deurbel rinkelt enkele keren nu. Ciska gaat openen en laat Frieda binnen)

FRIEDA: Ik heb zo lang moeten bellen aan de deur?

CISKA: Op uw gemak, hé snotneus. Ik ben 90 jaar. Wie zijt gij?

FRIEDA: Ik ben Frieda, de vrouw van de Gust.

CISKA: Die ken ik niet.

FRIEDA: Van de muizenvanger die hier bezig is.

CISKA: Ah, van dat lui varken.

FRIEDA: Ik kom onze Gust den huisleutel brengen want die is 'm weer vergeten, en dan kan 'm straks niet binnen.

CISKA: Wacht, ik zal 'm eens roepen. *(roept luid aan deur van de slaapkamers)*
Gust, uw Frieda staat hier aan de deur op u te wachten!

(Ciska gaat in de sofa zitten en staart naar Frieda. Vervelende pauze. Als Frieda aanstalte maakt om zich naast Ciska in de sofa te zetten, neemt Ciska direct haar plaats in. Als Frieda de andere kant van de sofa kiest, schuift Ciska weer op)

CISKA: *(streng)* Da's MIJNE sofa...!

FRIEDA: *(gespeeld)* Wat is dat daar...?

(Een nieuwsgierige Ciska kijkt op en daar maakt Frieda gebruik van om zich alsnog in de sofa te zetten)

FRIEDA: *(met enige trots)* Haha, ge zijt rap, maar nog niet rap genoeg, moederke.

CISKA: Oh nee? Wacht maar eens, ik heb nog andere wapens.

FRIEDA: Wat voor iets?

CISKA: Het kanon...! *(licht haar kont en laat een stevige wind)*

FRIEDA: *(veert in een flits uit de sofa)* Zèèèèg...!

CISKA: *(trots met haar overwinning)* Hihih...!

(Giselle en Debbie komen hijgend en in paniek tevoorschijn van de slaapkamers. Ze fatsoeneren zich als ze op Frieda botsen)

GISELLE: Dag Frieda.

FRIEDA: Waar zit mijne Gust?

GISELLE: Die komt direct.

FRIEDA: Is 'm nog muizen aan 't vangen?

DEBBIE: Jaja, hij heeft er just nog 2 gevangen...!

(Oogcontact tussen Debbie en Giselle. Dan stoot Gust vierklauwens binnen van de slaapkamers. Op dat moment staat Frieda achter de deur. De snoeppot is inmiddels verwijderd van z'n hand. Gust is geheel naakt en heeft enkel het bovenste deel van een lampenkap rond z'n middel die hij met twee handen op de juiste hoogte houdt om z'n kruis te bedekken. Gust merkt Frieda niet en denkt dat zij nog steeds aan de voordeur staat te wachten)

GUST: *(in paniek)* Ons Frieda in geen geval binnenlaten hé, of ik kan 't gaan uitleggen bij de juce!

CISKA: Ze is al binnen.

GUST: Heu...?

CISKA: Ze staat achter u!

(Nu valt Gust z'n oog op Frieda. Hij schrikt zich te pletter)

GUST: *(verstijfd van de schrik)* Frieda...? Zijt gij het?

FRIEDA: Ja, ik ben het. *(monstert de wel biezondere outfit van Gust)* Hoe staat gij daar nu...?

GUST: *(met bang lachje)* Gewoon zekers, haha.

FRIEDA: Is dat misschien uw nieuwe werkplunje om muizen te vangen...?

GUST: Ja, zo kunnen de muizen niet in mijn broekspijpen kruipen hé... *(gemaakt lachje)* ...haha!

FRIEDA: *(nijdig)* Zwijg!

GUST: Maar ik euh...

FRIEDA: Zwijgen, heb ik gezegd! *(doelend op de lampenkap)* Of moet ik seffens uw lampke daarbinnen eens aansteken...?

GUST: *(maakt een bocht van 180°)* Héla, rustig aan gij, hé madammeke.

FRIEDA: *(verwonderd)* Watte...? Durft gij mij tegenspreken?

GUST: Ja begot...! En ik durf ook zeggen wat ik van u denk.

FRIEDA: Oh ja...?

GUST: Gij zijt een heks die ze voor mijn part direct naar de maan mogen schieten!

DEBBIE: *(fluisterend in z'n oor)* Ga maar door, Gust! Nu hebt ge de kans...!

GUST: *(vervolgt tot Frieda)* En gij zijt een stomme koe die beter ergens in een wei kan gaan staan. Ik ben jaren uw schoothondje geweest, en vanaf nu is dat gedaan! 't Is genoeg voor mij...! Fini...!

FRIEDA: *(bindt in en is zo geschrokken dat ze meer zin heeft om te wenen)* Maar wat zegt gij nu allemaal tegen mij, Gustje...? Ziet ge mij niet meer gere? En ik die dacht dat ge voor mij door een vuur zou lopen.

GUST: *(schrikt nu ook wel van het resultaat van z'n zware uithaal)* Ik zou voor u NIET door een vuur willen lopen, maar wèl door de rook.

DEBBIE: Vecht 't maar uit met u twee. Ik ga eerst nog wat stofzuigen in de keuken.

CISKA: Ja, doe da, Joske.

GUST: *(tot Debbie)* Pak Frieda maar efkes mee dan kan ze in de keuken koffieklets houden. Ze is verslaafd aan koffie.

FRIEDA: *(protesteert)* Nee, ik wil... *(maar ze wordt door Debbie meegesleurd naar de keuken)*

DEBBIE: Uwen teut houden en meekomen...! *(samen met Frieda af naar de keuken)*

GUST: De job van muizenvanger is toch niet te onderschatten.

GISELLE: Waarom trekt gij uw kleren niet aan?

GUST: Omdat ik die nergens meer kan vinden.

GISELLE: Trek de kamerjas van Bob dan maar aan.

GUST: Okee. *(guitig)* Trekt gij eens niet gere aan 't koordje van mijne lampenkapje, haha?

CISKA: Ik zal seffens uw lamp eens uitdraaien...!

(Gust af naar de slaapkamers)

GISELLE: *(tot Ciska)* En hoe is 't met u, ma? Wilt gij eens niet wat drinken?

CISKA: Nee Giselle, pak voor mij maar eens een koekske uit de kast.

GISELLE: Denk aan uwe suiker hé.

CISKA: Dat moet jij zeggen.

GISELLE: 't Kan allemaal zo lekker zijn, hé ma.

CISKA: (*pusht haar*) Kom, pak nu maar eerst een koekske.

(Giselle bukt zich om de koekjesdoos uit de kast te pakken. Als Gust gekleed in kamerjas van de slaapkamers komt en het achterwerk van Giselle bij de kast fixeert klopt hij met z'n rechterhand op haar kont)

GUST: (*laat haar schrikken*) Brrrrt...!

(Maar als Giselle de koekjesdoos uit de kast neemt blijkt ze met een hand vast te plakken aan de doos)

GISELLE: (*verbaasd*) Wat is dat hier...? Ik plak vast aan de koekjesdoos...!

GUST: Ik zit nog met een groter probleem. Mijn hand plakt vast aan uwen derrière.

(Gust blijkt met z'n rechterhand vast te plakken aan het achterwerk van Giselle. Hij moet vanaf nu Giselle bij elke beweging zondermeer volgen)

GISELLE: Hoe kan dat...?

GUST: Dat is lijm!

GISELLE: Toch geen P300 zeker?

CISKA: Haha, en die zal daar nog jàren aan vastzitten want die P300 lost nooit, zegt den Bob.

GISELLE: Oeioei, nu gaan we wat zien...!

GUST: Wie heeft dat gedaan...?

GISELLE: Zit jij daar voor iets tussen, ma?

CISKA: Dat is mijne wraak!

(Debbie komt van de keuken met de buis van de stofzuiger in haar hand)

DEBBIE: Wilt ge nu eens iets weten? Ik plak met mijn hand vast aan de buis van de stofzuiger...!

GISELLE: Hoe kan dat...?

(Zelfs Giselle krijgt de buis van de stofzuiger niet uit de handen van Debbie getrokken)

GISELLE: Natuurlijk, daar is ook P300 aangesmeerd!

DEBBIE: Hoe kan ik nu aan mijn neus krabben?

GUST: Met uw ander hand.

DEBBIE: Och ja, da's waar ook.

GISELLE: (*boos tot Ciska*) Ma, waar is die tube P300...?

CISKA: Dat zeg ik niet! (*steekt haar tong demonstratief uit*)

(Ciska stopt de tube P300 stiekem onder haar achterwerk. Bob komt van de slaapkamers. Hij draagt een T-shirt en een losse sportbroek. De vorm van een wc-bril tekent zich duidelijk af binnenin z'n sportbroek)

GISELLE: En wat hebt gij aan de hand...?

BOB: Ik wou even naar 't toilet gaan, maar toen ik wou rechtstaan plakte de wc-bril aan m'n billen. En toen heb ik eens uit alle macht getrokken en de bril loste van de wc, maar niet van mijn billen...!

DEBBIE: Natuurlijk, daar is ook P300 aangesmeerd!

BOB: *(stomverbaasd)* Watte...? *(met beide handen voor z'n ogen)* 't Is niet waar hé...!

DEBBIE: Zie mij hier staan, mijn hand plakt vast aan de buis van de stofzuiger.

GISELLE: En ik hang vast aan de koekjesdoos.

BOB: Weet gij wel wat dat betekent? Nooit lost dat nog hé...! Nooit hé!

DEBBIE: Voor ons is dat niet zo erg, maar voor u...!

GISELLE: *(met lachje)* Ik zie u morgen de beheerraad van NV De Naaier al toespreken met ne wc-bril in uw broek.

BOB: *(kwaad)* Welke onnozelaar heeft die P300 overal aangesmeerd...?

GISELLE: We verdenken ons ma.

BOB: *(dreigend tot Ciska)* Kom eens rap uit die sofa!

(Ciska tracht uit de sofa te komen, maar het lukt haar niet)

CISKA: Dat gaat niet!

BOB: Waarom niet?

CISKA: Ik plak met m'n gat vast aan de sofa.

BOB: Hoe komt dat?

CISKA: Die tube lijm lag onder mijn gat en ik vrees dat 't topke eraf gegaan is.

BOB: Okee, dan moet gij vanaf nu heel uw leven maar in sofa blijven zitten.

CISKA: Dat zal niet waar zijn.

BOB: Waarom niet?

CISKA: Omdat ik potverdekke dringend naar 't toilet moet gaan!

BOB: Dat zal u niet lukken.

CISKA: Okee, dan zal ik 't wel in de sofa doen!

BOB: Durf niet hé!

(Ciska laat een vettige wind)

DEBBIE: Lap, weeral een plek in de sofa.

BOB: *(vervolgt tot Ciska)* Waarom doet gij zoiets?

CISKA: Omdat iedereen hier mij negeert. Ik vraag vanalles, maar niemand wilt naar mij luisteren.

(Nu valt het Bob pas op dat Gust zijn Giselle constant tegen wil en dank moet volgen met z'n rechterhand op haar achterwerk)

BOB: *(tot Gust)* En wat scheelt er met u...?

GUST: *(ietwat gegeneerd)* Niks zeker.

BOB: Waarom achtervolgt gij dan constant ons Giselle...?

GUST: Ik kan niet anders.

BOB: Wat doet gij met UW hand op het achterwerk van ons Giselle...?

GUST: *(bekent aarzelend)* Ik euh..., ik kan er niet meer af.

BOB: Dan zult ge haar heel uw leven lang moeten blijven volgen hé.

GUST: Da's niet erg. *(tot Giselle met lachje)* Ziet ge ons zó al staan aan de vleestoog in den Aldi, haha.

BOB: Ja, lach er nog mee.

GUST: Hedde uw eigen zelf al eens bekeken? Ik vraag me af hoe gij nog mee de velo gaat kunnen rijden.

BOB: Daar hebt gij niks mee te maken!

GUST: *(vervolgt ad Bob)* Ik zie hem al binnenkomen bij den opticien: "Ik kom voor ne verse bril"!

BOB: *(heel boos)* Genoeg gelachen nu! Die hand MOET van ons Giselle af! Verstaan muizenvangerke...! Of ik kap ze er af met een bijl!

GUST: Dat zou ik niet doen, meneer.

BOB: Waarom niet?

GUST: Misschien heeft moeder Ciska ook P300 aan de handvat van het bijl gesmeerd en dan loopt gij de rest van uw leven met een bijl rond. Ge zult uw Lisa-Marie nogal zien vertrekken als die u den bureau ziet binnenkomen met zo'n bijl in uw hand.

BOB: Doe wat ge wilt, maar uw hand MOET daar af!

GISELLE: Bob, wees toch eens kalm dan kunnen we samen naar een oplossing zoeken.

BOB: *(tot Giselle)* Ja, gij hebt dat nog graag zeker.

GISELLE: 't Was beter dat het UW hand was, maar gij zit met uw hand liever ergens anders!

BOB: Daar gingen we over zwijgen hebt ge me beloofd.

(De deurbel rinkelt. Als Debbie te lang treuzelt)

BOB: Allé Debbie, gaat eens opendoen hé.

DEBBIE: Ja, saluut gij, ik ga niet opendoen met die buis van stofzuiger aan m'n hand. Misschien kan meneer beter zelf gaan?

BOB: Toch zó niet zeker.

GUST: Nee, dat zou ik ook niet doen. De mensen gaan denken dat ge uw brillendoos kwijt zijt.

BOB: *(haalt zwaar uit)* En nu is 't genoeg met mij uit te lachen!

DEBBIE: Okee, ik zal wel gaan. *(af naar de hal met de buis van de stofzuiger in haar hand)*

BOB: En vanaf nu raakt niemand nog iets aan hé! Niemand...! Iedereen begrepen...?

GUST: Okee, maar ik moet nog wel eerst een plaske gaan doen. *(pesterig tot Bob)* Zou ik uwen bril efkes mogen gebruiken?

BOB: Och, trap 't af, paljas...!

GUST: *(wil af langs de keuken)* Sorry Giselle, maar gij MOET nu wel meegaan naar 't toilet hé.

BOB: *(als Giselle aanstalte maakt om met Gust mee te gaan)* Wat gaat gij doen...?

GISELLE: Ik moet met Gust mee naar 't toilet natuurlijk.

BOB: Ik hoop dat gij niet naar dat ding van Gust kijkt...?

GISELLE: Ik zal mijn ogen wel dichtdoen.

GUST: Ik zit nu wel met een probleem hé, ik ben normaal rechtshandig.

BOB: En dan?

GUST: Kunt gij met uw linkse hand schrijven?

BOB: Nee.

GUST: Wel, ik ook niet.

GISELLE: Dat probleem zal ik wel oplossen.

BOB: *(verwittigt)* Durft niet hé...!

(Giselle pakt een koekje uit de doos die aan haar hand plakt)

BOB: En hou nu eens eindelijk op met snoepen! Binnenkort hebt ge nog 't postuur van een Michelin-manneke.

GISELLE: Dat moet gij zeggen, wc-eend dat ge daar staat!

GUST: Kom, ik zal die doos daar op de badkamer wel afdoen, als ik tenminste nog een hand vrij heb.

(Gust en Giselle af naar de slaapkamers. Rumoer in de hal. Debbie laat Den Hoed binnen maar de deurknop van de voordeur plakt aan z'n hand)

DEN HOED: *(toont z'n hand)* Wat is dat hier allemaal...? Kan iemand die deurklink van m'n hand doen?

BOB: Nee, dat is onmogelijk. Daar hangt superlijm aan.

DEN HOED: *(krabt tussendoor aan z'n kont)* Hoe moet ik nu voortaan muizen gaan vangen?

DEBBIE: Wees nog tevreden,... *(ad Bob)* ...meneer is er erger aan toe.

DEN HOED: *(kijkt naar de achterkant van Bob, en snuift)* Zit gij mee ne nest muizen in uw broek...?

BOB: Lach me niet uit hé!

DEN HOED: Mag ik die tube lijm eens bekijken?

BOB: Die plakt onder Ciska haar kont.

DEN HOED: *(tot Ciska)* Kom moederke, sta eens op uit die sofa!

CISKA: Dat gaat niet.

DEN HOED: Wacht eens efkes.

(Den Hoed friemelt met z'n handen onder het achterwerk van Ciska)

CISKA: *(haar ogen draaien alle kanten op van genot)* Da's lang geleden dat er nog eens ne vent aan mijn lijf gezeten heeft.

DEN HOED: Kan er eens efkes iemand helpen?

(Den Hoed en Debbie trekken uit alle macht aan Ciska. Het lijkt er sterk op dat ze niet loskomt van de sofa. Maar dan gebruikt Den Hoed de grote middelen, hij gaat in de sofa staan, zet een voet tegen het lichaam van Ciska, trekt uit alle macht en plots gebeurt het... Tijdens het overeind komen scheurt het zitvlak van Ciska's kled en blijft het aan de sofa plakken. Ciska is nu bevrijd, maar een groot gapend gat vertoont zich op haar achterwerk, waar we nu een deel van haar onderkleed zien)

CISKA: *(met de rug naar het publiek)* Het trekt hier zo. Staat er ergens een deur open...?

DEBBIE: *(tot Bob)* Wat doen we met moeder Ciska, meneer?

DEN HOED: Ge kunt ze misschien meegeven met 't groot huisvuil.

(Debbie haalt een grote vuilniscontainer uit de keuken. Bob, Den Hoed en Debbie deponeren Ciska onder luid protest ondersteboven in de container. Debbie rijdt met de vuilniscontainer terug naar de keuken)

BOB: *(roept haar nog na)* Kap die container maar leeg achter het tuinhuisje...!

(Plots horen we een luide vloek van Gust op de slaapkamers)

GUST: *(OFF, luid vanuit slaapkamers)* Godvernondemiljaar...!

BOB: Allé, wat is dat nu weer...?

(Giselle en Gust komen van de slaapkamers. Giselle is haar koekjesdoos kwijt maar Gust plakt nog steeds met z'n rechterhand aan het achterwerk van Giselle. Gust houdt z'n linkerhand constant voor z'n kruis)

DEN HOED: *(tot Gust)* En wat hebt gij aan de hand?

GUST: Ik heb inderdaad iets aan mijn hand!

BOB: Wat scheelt er?

GUST: Mijn hand plakt vast aan mijne flieter.

BOB: Haha, eigen schuld dikke bult. Ik heb u nog verwittigd dat ge niks meer mocht aanraken. Maar nee, onze muizenvanger weet altijd alles beter.

GUST: Ne mens moet toch z'n patatten kunnen afgieten.

GISELLE: Nog een geluk dat het niet met MIJN hand was.

GUST: En wat nu...?

BOB: Amputeren dat ding...!

GUST: *(haalt plots z'n linkerhand boven)* Ta-ta-rààà...!

BOB: Hoe..., ge hangt dus niet vast...?

GUST: *(met guitig lachje)* Nee, ik heb zonder handen gepist, haha. Dat doe ik trouwens altijd zonder handen. Ik kan een sigaret draaien en ondertussen...

BOB: *(onderbreekt)* Dan zijt gij de dader die hier altijd sporen op onze wc-bril nalaat?

GUST: *(ad achterwerk van Bob)* Dat zal nu niet meer gaan. Ge hebt den bril in uw broek zitten.

(Debbie komt van de keuken)

GISELLE: *(tot Debbie)* Waar is ons ma?

DEBBIE: Daar gaan we de eerste uren gene last van hebben, madam.

GUST: En waar is ons Frieda?

DEBBIE: Die zit nog steeds aan de keukentafel, de hele pot koffie leeg te drinken.

GUST: Als ze wat hard begint te zagen dan doet ge maar een kalmeringspilleke in hare koffie.

(Plots komt Wong Lee Tong binnen van de slaapkamers)

GISELLE: *(Stelt de Chinees voor aan Bob)* Ach ja, dat is de heer Wong Lee Tong.

BOB: *(staat versted)* Hoe...? Die Chinees is al hier, of wàt...?

GISELLE: Ja.

BOB: Waarom komt ge mij dan niet roepen?

GISELLE: Dat zijn we vergeten.

BOB: Hoe kunt ge nu zoiets vergeten?

GISELLE: Zèèèg..., zagevent...!

BOB: (*schudt Wong Lee Tong vriendelijk de hand*) Bob De Naaier, Directeur van NV De Naaier.

DEBBIE: (*stil tot Gust*) Seffens denkt die Chinees dat meneer ne groothandel heeft in wc-brillen. (*lacht*) Hahaha...! (*stuit op strenge blik van Bob*)

WONG LEE TONG: (*praat Chinees tegen Bob, maar die slaat helemaal tilt*)

.....

BOB: Sorry, maar ik begrijp er niks van. In English please?

WONG LEE TONG: (*ontkent*)

BOB: Nee blijkbaar. (*tot Giselle*) Hoe kan dat nu...? Ik heb al m'n mails in het Engels gedaan en dan sturen ze iemand naar hier die de Engelse taal niet machtig is.

WONG LEE TONG: (*kraamt weer wat Chinese onzin uit*)

BOB: (*tot de rest*) Is er hier nu niemand die een beetje Chinees kan praten?

GUST: (*presenteert zich*) Ja, ikke...!

BOB: (*verbaasd*) Gij...? Dat kan niet!

GUST: (*eist de aandacht op en praat vlot Chinees met Wong Lee Tong*)

BOB: (*fleurt helemaal op, dan tot Gust*) Waarom zegt ge dat niet meteen?

GUST: Omdat niemand mij dat ooit gevraagd heeft.

DEBBIE: Waar hebt gij Chinees geleerd?

GUST: Toen de Chinezen bij mij duiven kwamen kopen. Blijkbaar heb ik aanleg voor Chinees.

BOB: En wat zegt Wong Lee Tong allemaal?

GUST: Hij wil het procédé van de P300 zien.

BOB: Nee, dat kan niet. Ze mogen de P300 bestellen, hoe meer hoe liever natuurlijk, maar het procédé blijft hoe dan ook bij mij.

GUST: (*vertaalt in Chinees naar Wong Lee Tong*)

WONG LEE TONG: (*antwoordt*)

BOB: Wat zegt 'm?

GUST: Zo gaat de vlieger niet op, zegt 'm.

BOB: Jamaar jamaar...

WONG LEE TONG: (*duidelijk boos*), (*dan af naar de slaapkamers*)

GUST: Amaai, die was flink in z'n wiek geschoten zèg.

DEN HOED: 't Is altijd gevaarlijk Chinezen zomaar binnen te laten.

BOB: (*met geldgebaartje*) Dat wordt wel mijne verdeler voor héél Azië, hé vriend.

DEN HOED: Waarom heeft ne Chinees spleetogen, denkt ge? Da's van colère. Dat zijn gevaarlijke mannen. Als die hun eigen kwaad maken..., ga dan maar opzij staan. En gij haalt die hier nog binnen. Levensgevaarlijk, man.

BOB: Ik weet wel wat ik doe.

FRIEDA: (*OFF vanuit de keuken*) Hallo..., is daar iemand?

DEBBIE: Ja.

FRIEDA: (*OFF vanuit de keuken*) Is er nog koffie?

DEBBIE: (*ad keuken*) Zou zij nu die hele pot koffie al leeggedronken hebben? Dat kan toch niet hé.

GUST: Daar verschiet ik niet van. Ne kameel heeft twee van die grote bulten hé,

wel die van ons Frieda zijn nog groter!

(Plots komt Wong Lee Tong van de slaapkamers tevoorschijn in gevechtsgedrag. Hij draagt een hoofdband en heeft een samoeraizwaard in aanslag)

WONG LEE TONG: *(schreeuwt enkele aanvalskreten uit)*

GUST: Nu versta ik niet wat 'm zegt. *(dan wat Chinees tegen Wong Lee Tong)*

.....

WONG LEE TONG: *(antwoordt woedend)*

GUST: Amaai, daar kan 'm ook al niet tegen zeg.

BOB: En wat hebt ge hem gezegd?

GUST: Ik vertelde die mop van die zatte Chinees met zijne kruiwagen.

WONG LEE TONG: *(schreeuwt weer enkele aanvalskreten)*

DEN HOED: Pas op, hij gaat slagen!

(Iedereen deinst veiligheidshalve achteruit. De emoties barsten los)

DEN HOED: *(tot Bob)* Wel, wat heb ik u gezegd, meneer den directeur? Ik wist 't dat 't gevaarlijke mannen waren.

BOB: *(verdedigt zich)* Dat kan ik toch niet weten hé.

DEBBIE: En die willen uwe superlijm gaan kopen, amaai? Drie weken en wij plakken allemaal tegen de muur!

GISELLE: Wie kan die Chinees overmeesteren...?

BOB: Niemand want iedereen zit wel ergens aan vast.

DEBBIE: Wil ik hem die buis van de stofzuiger in z'n neus duwen?

BOB: Nee, ik zou niks doen. Die Chinees is in staat om u in stukken te hakken met z'n zwaard!

WONG LEE TONG: *(nodigt boos uit tot een gevecht)*

GUST: Die is héél slecht gezind hé.

GISELLE: Ja, dat had ik wel gedacht.

WONG LEE TONG: *(in Chinees)*

DEN HOED: Wat zegt 'm?

GUST: *(vertaalt)* Hij is lid van de Chinese maffia!

(De schrik zit er bij de aanwezigen goed in)

BOB: *(tot Giselle, ad Gust)* Waar zit uwe sterke Gust nu...? Het is nen dikke prulleman, ja.

GISELLE: *(vervolgt)* Ja, zoals de rest hier binnen.

DEN HOED: *(ad vastgeplakte deurknop in z'n hand)* Wacht, ik zal 'm mijn deurklink in z'n oog steken.

BOB: Zou ik niet doen. Hij kan u aan z'n Samoeraizwaard rijgen gelijk een satéke.

GUST: *(eist de aandacht)* Wacht eens efkes allemaal!

(Gust scheurt z'n hand van het kledingstuk van Giselle. De stof blijft aan z'n hand kleven. Uit het kledingstuk van Giselle blijkt stof gescheurd in de vorm van een hand. Gust neemt de lege decoratiefles van de kast en zet zich in gevechtshouding voor Wong Lee Tong)

GUST: *(brult enkele Chinese aanvalskreten) (slaat dan de decoratiefles stuk op Wong Lee Tong z'n hoofd)*

(Wong Lee Tong valt bewusteloos neer. Gust klopt het stof van z'n handen als een winnaar)

GUST: Nog iemand goesting...? *(weer enkele aanvalskreten)*

(Iedereen staat versteld van de moedige Gust)

DEBBIE: *(met grote ogen)* Hebt ge gezien wat die Gust deed?

GISELLE: *(vol ontzag)* Gust, wat ne felle man zijt gij toch? Ik moet u bewonderen dat ge ons leven gered hebt.

BOB: *(ijdel)* Poeh, zo'n fles kapotslagen kan iedereen. Had ik mij aangeboden dan had ik die Chinees gevloerd, wat is daar nu aan.

GISELLE: *(plotseling, gespeeld)* Pas op, hij beweegt!

(Op een wip zit Bob aan de andere kant van de kamer)

DEBBIE: *(denigrerend tot Bob)* Broekschijter dat ge daar staat!

BOB: Op uw gemak gij hé.

DEBBIE: Jaja, op uw gemak, dat moet gij zeggen. Het gemak zit in uw broek...!

GISELLE: Moeten we de politie niet bellen...?

DEN HOED: Nee.

GISELLE: Waarom niet?

DEN HOED: Omdat de Gust en ik hier in 't zwart aan 't werken zijn.

DEBBIE: Wat gaan we met die Chinees doen?

DEN HOED: Meegeven met 't groot huisvuil.

(Debbie haalt de vuilniscontainer weer uit de keuken. Vooraleer ze de Chinees deponeren in de container eist Gust het woord)

GUST: Wacht eens efkes. We smeren wat van die tube P300 in de container dan kan 'm daar nen tijd in logeren.

(Gust laat wat lijm uit de tube lopen in de container. Daarna wordt Wong Lee Tong ondersteboven in de container gestopt. Debbie rijdt met de vuilniscontainer terug naar de keuken)

BOB: Allé dat probleem is ook weeral opgelost. Wat zal 't volgende zijn...?

DEN HOED: En hoe zit het hier met de muizen?

GUST: Ja Hoed, ik heb al 99 muizenklemmen teruggevonden.

BOB: Da's niet moeilijk, ge zijt ook al bijna 8 dagen aan 't zoeken.

DEN HOED: En da moet allemaal betaald worden hé.

BOB: Dat gelooft ge toch zelf niet!

DEN HOED: Watte..., niet betalen...? Okee, dan zorg ik ervoor dat hier volgende week 200 ratten binnenzitten!

GISELLE: Bob, ge betaalt en daarmee uit. En anders betaal IK Den Hoed wel.

BOB: Gij doet niks waar ik niet mee akkoord ga!

GISELLE: NV De Naaier is voor 50% van mij. Dus ik heb zoveel geld als jij, kameraad.

GUST: *(tot Bob)* Gij zijt uwe naam niet waardig. In plaats van "De Naaier" moest jij "Den Tweedekker" heten.

BOB: En jij zijt wel degelijk nen èchte muizenvanger..., aan de vrouwen, ja.

GUST: Ge moet mij niet bestoeffen hé.

BOB: Trouwens, hoe komt uw hand eigenlijk op het achterwerk van ons Giselle terecht...?

GUST: *(haalt z'n schouders op)* Door naar een vlieg te slagen.

BOB: En als ik dat niet geloof dan maakt ge mij iets anders wijs zeker.

GUST: Gij zijt ook niet van de eerste leugen gebarsten.

BOB: Gaat jij mij uitmaken voor leugenaar...? Beseft jij wel wie hier voor u staat, onnozel manneke?

GUST: Als ge nog wat hard van uwen toren blaast dan zal ik uw Giselleke eens voorgoed meepakken! *(Als Giselle aan zijn kant gaat staan)* Maar één woord en ze gaat met mij mee, voorgoed.

BOB: *(bijna smekend)* Giselle, dat doet ge toch niet. Na alles wat we samen opgebouwd hebben.

GISELLE: Ik geef u nog een laatste kans, maar dan moet ge u enkel bezighouden met mij.

DEN HOED: *(met elleboogstootje)* Dus meneer knijpt ook nog ander katjes in het donker?

BOB: Ze beweren dat, maar dat is hoegenaamd niet waar.

GISELLE: *(dreigend)* Moet ik Debbie eens roepen in de keuken?

BOB: Nee, laat maar.

GISELLE: En dat huisje in Dubai wil ik niet.

BOB: Beseft ge wel wat mij dat ding gekost heeft?

GUST: Heeft er iemand goesting in een fris blikske bier? *(opent z'n frigobox en ontdekt toevallig een verfrommeld briefje in z'n box)* Hier moet ge zien, mijn briefke met de plaatsen waar al de muizenklemmen liggen...! Het zat verdekke gewoon in mijne frigobox.

GISELLE: Ja, ge moet nog een grotere frigobox meenemen. Ge loopt er nu al bijna in verloren.

(Ondertussen zit Den Hoed aan de tube P300 te prutsen)

DEN HOED: Is dat die superlijm?

BOB: Ja, dat is de befaamde P300.

DEN HOED: Ohlala, da ziet er straffe merchandise uit, hé mannekes. *(wil de top van de tube draaien)*

BOB: Laat die top daar maar op of ge komt in de knoei.

(Maar het is reeds te laat. Den Hoed legt de tube P300 op tafel en tracht de lijm van z'n handen te vegen, maar komt inderdaad in de problemen als hij aan z'n kont krabt)

DEN HOED: *(plots)* Godvernonde...! Gust, kunt ge met mijnen auto terug naar huis rijden?

GUST: Waarom?

DEN HOED: Ik plak met mijn hand vast!

GUST: Jammaar Hoed, we hebben nog gezegd dat ge met uw poten van die lijm moest afblijven!

DEN HOED: Dat is met die stomme deurklink in m'n hand hé. *(tot Bob)* Kunnen wij nu afrekenen, meneer?

BOB: Ik zal het geld pakken.

(Bob zoekt geld in de kast maar daar slaat de zoveelste muizenklem dicht rond z'n vingers)

BOB: *(pijncreet)* Aaaauwh...! *(dan boos)* Miljaarde hé...!

GUST: *(niet weinig fier)* Eindelijk, dat was nummer 100...! *(leest op briefje)* Hier staat het, nummer 100 ligt in de middelste schuif van de grote kast in de living, ten Zuidoosten van de Westelijke Jordanoever in de kruising van de Mississippi en de waterval van Coö.

GISELLE: *(met gefronste wenkbrauwen)* Zit gij wel juist, Gust?

GUST: Madam, ik ben nooit sterk geweest in Aardrijkskunde.

(Bob heeft ondertussen het geld in een omslag gestoken en wil de omslag aan Den Hoed geven)

BOB: Alstublieft.

DEN HOED: Geef maar aan Gust want ik kan het niet aanpakken.

(Debbie komt van de keuken)

DEBBIE: Er is nog een probleem in de keuken...!

(Dan komt Frieda van de keuken. Er plakt een stoeltje aan haar achterwerk)

FRIEDA: Hoe kan dat nu...?

GUST: Dat is van die koffie. Gij drinkt veel te veel koffie, dat heb ik u al 100 keren gezegd.

FRIEDA: En wat nu...?

GUST: Ja, nu zult gij te voet naar huis moeten gaan want zo kunt gij niet in den auto stappen!

FRIEDA: *(haalt bitsig zwaar uit naar Gust)* Dat is allemaal uw schuld! Gij hebt mij naar de keuken gestuurd. Wacht maar tot straks als we thuis zijn. Ge krijgt vandaag geen warm eten en ge gaat drie weken in de kelder slapen, en... *(blijft maar doortateren)*

GUST: Ik zal dat eens gauw oplossen.

(Gust neemt onder het getater van Frieda een banaan uit de fruitschotel, smeert er lijm aan van de tube P300 en stopt vervolgens de banaan met één beweging in Frieda's mond)

GUST: *(tot iedereen)* Zo zal ze wel leren van hare teut te houden. Kom Frieda, we

gaan naar huis.

(Frieda reeds af langs hal met het stoeltje dat aan haar achterwerk plakt)

GUST: *(roept haar nog pesterig na)* Als ge moe zijt van 't lopen dan kunt ge onderweg op 't stoeleke gaan zitten, hé schatteke.

BOB: *(komt bij Gust, dan fluisterend)* Zèg Gust, gij en ik zijn hier niet altijd de beste vrienden geweest, maar toch wou ik u vragen of ge geen goesting hebt om voor NV De Naaier te komen werken als Chinese tolk? We zullen u héél goed betalen, ge kunt genieten van vele voordelen en ge krijgt ne wagen van de firma.

GUST: *(praat enkele Chinese woorden)*

BOB: En wat is dat in 't Vlaams?

GUST: Ge kunt ze kussen...! *(tot de rest van de aanwezigen)* Nog ne goeiendag allemaal. *(wijst dan plots ergens een plaats aan richting vloer)* Kijk, daar loopt een muis...!

ALLEN: *(geschrokken)* Waar...? Waar...?

GUST: *(met brede smile)* Gefopt...! 't Was geen muis, 't was een rat...! *(af langs hal)*

DOEK